การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งตลาดกลางผัก ในจังหวัดพิษณุโลก

โดย

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

เสนอต่อ จังหวัดพิษณุโลก

เมษายน 2538

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งตลาดกลางผัก ในจังหวัดพิษณุโลกฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคุณวาสิต กวยะปาณิก คุณอนุชา น้อยวงศ์ เจ้าของตลาดขายส่งผัก ผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีกผักทุกท่าน ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดขายส่งและขายปลีกผักที่สมบูรณ์ คณะผู้ศึกษาต้องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก แผนงานจังหวัดพิษณุโลก เทศบาลเมืองพิษณุโลก และ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้คำปรึกษา และสนับสนุนงบประมาณในการศึกษาครั้งนี้ ตลอดจนหน่วยงานและบุคคลที่ไม่ได้กล่าวภายในที่นี้ด้วย

คณะผู้ศึกษาหวังว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อทางจังหวัดพิษณุโลก ผู้ที่จะลงทุนจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก แต่ถ้ามีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้ศึกษาขอน้อมรับคำวิจารณ์ด้วยความเต็มใจ

คณะผู้ศึกษา

เมษายน 2538

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

สารบาญ

		หน้า
ประกาศคุณูปการ		(1)
สารบาญตาราง		(5)
บทที่ 1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	2
	ขอบเขตของการศึกษา	2
	วิธีการศึกษา	2
	ผลการศึกษา	3
บทที่ 2	ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าของตลาดขายส่งผัก ในปัจจุบัน	4
	การดำเนินกิจการ	4
	จำนวนผู้ค้าขายในตลาด	4
	ปริมาณและแหล่งที่มาของผัก	5
	แหล่งที่มาของผัก	5
	ค่าใช้จ่ายของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด	6
	กำไรของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด	7
	ปัญหาและอุปสรรค	7
บทที่ 3	ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก	8
บทที่ 4	ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก	23
บทที่ 5	การอภิปรายกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตลาดกลางผัก	33
	กลุ่มผู้ประกอบการเจ้าของตลาด	33
	กลุ่มพ่อค้าขายส่งและขายปลีก	34
	สรุป	35

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

หน้า

บทที่ 6 สรุปและข้อเสนอแนะจากการศึกษา..... 36
สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางผัก..... 36
-การดำเนินกิจการ..... 36
-จำนวนผู้ค้าขายในตลาด..... 36
-ปริมาณและแหล่งที่มาของผัก..... 37
-แหล่งที่มาของผัก..... 38
-ค่าใช้จ่ายของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด..... 38
-กำไรของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด..... 39
-ปัญหาและอุปสรรค..... 39
สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก..... 40
-ชนิดและแหล่งที่มาของผัก..... 40
-ช่วงเวลาของตลาด..... 40
-วิธีการกำหนดราคาผักที่ซื้อขาย..... 41
-การกำหนดค่าเช่า..... 41
-การเก็บรักษาผัก..... 41
-การขนส่ง..... 41
-บรรจุภัณฑ์ที่ใช้สำหรับบรรจุผัก..... 41
-ความคิดเห็นและปัญหาอุปสรรคของพ่อค้าขายส่งผัก..... 42
-ข้อเสนอแนะ..... 42
สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก..... 42
-ชนิดและแหล่งที่มาของผัก..... 42
-การกำหนดราคา..... 43
-ค่าเช่าที่..... 43
-ความคิดเห็นของพ่อค้าขายปลีกต่อตลาดขายส่ง..... 43
-ปัญหาอุปสรรคที่พบของพ่อค้าขายปลีก..... 43
-ข้อเสนอแนะของพ่อค้าขายปลีกเกี่ยวกับการจัดตั้ง
ตลาดขายส่งผักแห่งใหม่..... 43
สรุปผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตลาดผัก..... 44
ข้อเสนอแนะจากการศึกษา..... 44

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

หน้า

ภาคผนวก ก แบบสอบถามสำหรับพ่อค้าขายส่งสัตและพ่อค้าขายปลีกสัก..... 45

ภาคผนวก ข เทศบัญญัติเรื่อง ตลาดเอกชน พุทธศักราช 2529 ของเทศบาลเมืองพิษณุโลก..... 56

ภาคผนวก ค โครงการตลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตรของ องค์การตลาดเพื่อการเกษตร และแผนที่บริเวณที่ดิน ของนายอนุชา น้อยวงศ์..... 65

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

สารบาญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ข้อมูลส่วนตัวของพ่อค้าขายส่งผัก จำแนกตามเพศ อายุ และการศึกษา	8
ตารางที่ 2	ภูมิลำเนาของพ่อค้าขายส่งผัก	9
ตารางที่ 3	ระยะเวลาที่พ่อค้าขายส่งผักดำเนินการมาแล้ว	10
ตารางที่ 4	วิธีการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก	10
ตารางที่ 5	ชนิดของผักที่พ่อค้าขายส่งผักนำมาซื้อขาย	11
ตารางที่ 6	สถานที่ที่พ่อค้าขายส่งผักใช้เป็นที่ซื้อขาย	12
ตารางที่ 7	อาชีพอื่นที่พ่อค้าขายส่งผักทำนอกจากขายผัก	12
ตารางที่ 8	อาชีพที่พ่อค้าขายส่งผักทำก่อนที่จะมีอาชีพขายส่งผัก	13
ตารางที่ 9	ช่วงเวลาที่มีการซื้อขายผักกันมาก	13
ตารางที่ 10	บรรจุภัณฑ์ที่ใช้	14
ตารางที่ 11	กรณีที่พ่อค้าขายส่งผักขายผักไม่หมด	14
ตารางที่ 12	การกำหนดราคาที่พ่อค้าขายส่งผักรับซื้อผักมาเพื่อจำหน่าย	15
ตารางที่ 13	การกำหนดราคาที่ขายให้กับพ่อค้าขายปลีก	15
ตารางที่ 14	การกำหนดราคาที่ซื้อขายในแต่ละช่วง / วัน	16
ตารางที่ 15	ราคาผักที่ขายในแต่ละร้าน	16
ตารางที่ 16	การคิดค่าเช่าที่	17
ตารางที่ 17	การทำสัญญาเช่าที่ขายผัก	17
ตารางที่ 18	ชนิดของรถที่นำผักมาจำหน่าย	18
ตารางที่ 19	การเก็บรักษาผัก	18
ตารางที่ 20	วิธีการที่ได้ผักมาจำหน่าย	19
ตารางที่ 21	ความเพียงพอของสถานที่เก็บผัก	19
ตารางที่ 22	ขั้นตอนหลังจากที่ได้ผักมาแล้ว	19
ตารางที่ 23	การกำหนดค่าขนส่ง	20
ตารางที่ 24	เงื่อนไขการชำระเงินค่าผัก	20
ตารางที่ 25	ความคิดเห็นของพ่อค้าขายส่งผักที่มีต่อตลาดขายส่งผักในปัจจุบัน	21
ตารางที่ 26	ถ้าจะมีการจัดตั้งตลาดขายส่งผักแห่งใหม่ควรเป็นบริเวณใด	21

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

หน้า

ตารางที่ 27	ปัญหาอุปสรรคที่พ่อค้าขายส่งผักพบ	22
ตารางที่ 28	ข้อเสนอแนะของพ่อค้าขายส่งผัก	22
ตารางที่ 29	ข้อมูลส่วนตัวของพ่อค้าขายปลีกผัก	23
ตารางที่ 30	ภูมิลำเนาของพ่อค้าขายปลีกผัก	24
ตารางที่ 31	ระยะเวลาที่พ่อค้าขายปลีกผักขายมาแล้ว	24
ตารางที่ 32	ชนิดของผักที่ทำการซื้อขาย	25
ตารางที่ 33	วิธีดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก	26
ตารางที่ 34	รายได้เฉลี่ยของพ่อค้าขายปลีกผักต่อเดือน	27
ตารางที่ 35	แหล่งที่รับซื้อผัก	27
ตารางที่ 36	อาชีพอื่นที่นอกเหนือจากอาชีพขายผักของพ่อค้าขายปลีกผัก	28
ตารางที่ 37	วิธีการที่พ่อค้าขายปลีกผักได้ผักมาจำหน่าย	28
ตารางที่ 38	วิธีการที่พ่อค้าขายปลีกผักทำกรณีผักขายไม่หมด	28
ตารางที่ 39	วิธีการกำหนดราคาผักของพ่อค้าขายปลีกผัก	29
ตารางที่ 40	การคิดค่าเช่าที่ของเจ้าหน้าที่	29
ตารางที่ 41	ความคิดเห็นของพ่อค้าขายปลีกผักต่อตลาดขายส่งผัก	30
ตารางที่ 42	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานจัดตั้งตลาดขายส่งผักแห่งใหม่	30
ตารางที่ 43	ความคิดเห็นของพ่อค้าขายปลีกผักต่อการสร้างตลาดกลางผักแห่งใหม่	31
ตารางที่ 44	แหล่งที่มาของผักที่นำมาจำหน่าย	31
ตารางที่ 45	ปัญหาที่พ่อค้าขายปลีกผักพบ	32
ตารางที่ 46	ข้อเสนอแนะของพ่อค้าขายปลีกผัก	32

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

พิษณุโลกเป็นเมืองศูนย์กลางที่สำคัญของภาคเหนือตอนล่างในด้านเศรษฐกิจ การเงิน การศึกษาและการอุตสาหกรรมบริการต่าง ๆ ตลอดจนเป็นจังหวัดที่มีความสะดวกสบายในเรื่องการคมนาคมขนส่ง การติดต่อสื่อสาร เพราะมีถนนเชื่อมโยงไปสู่ภาคเหนือภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับเป็นศูนย์กลางของธุรกิจทางการเกษตรที่สำคัญ โดยเฉพาะพืชผัก ผลไม้ และดอกไม้ ที่จะส่งไปจำหน่ายยังจังหวัดข้างเคียงและส่งต่อไปยังตลาดในกรุงเทพ ฯ

จากการขยายตัวในด้านเศรษฐกิจ ประชากร และอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดพิษณุโลกที่รวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของสังคมในเมืองเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแนวโน้มที่ จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ปัญหาด้านความแออัด มลพิษของอากาศ จำนวนขยะมูลฝอยที่มีปริมาณสูงขึ้น นับว่าเป็นปัญหาที่ต่อเนื่อง และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาจังหวัดพิษณุโลกให้มีความเจริญได้ จากการขยายตัวของตลาดขายส่งพืชผักที่ได้แพร่ขยายการดำเนินงานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่อยู่ในพื้นที่ที่แออัดย่อมส่งผลกระทบต่อปัญหาของสภาพแวดล้อม ปัญหาการขนส่ง การจราจร การขนถ่ายสินค้าที่ไม่สะดวก ดังนั้นเมื่อปริมาณและจำนวนผู้ประกอบการได้เพิ่มขึ้นเช่นนี้ การพิจารณาจัดตั้งตลาดผักจึงเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ และจะทำให้เป็นผลดีต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย ทั้งพ่อค้าขายส่งพ่อค้าขายปลีก หน่วยราชการที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการจะได้รับความยุติธรรมในเรื่องราคา และมาตรฐานของสินค้าที่นำมาจำหน่าย

การศึกษาเกี่ยวกับแผนการลงทุนจังหวัดพิษณุโลก ได้เสนอให้มีการจัดตั้งตลาดกลางผักขึ้นในระยะเวลาดำเนินการ 2 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นตลาดกลางในการซื้อขายและกำหนดราคาอย่างยุติธรรมมีการว่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น และเป็นการยกระดับรายได้โดยรวมให้แก่เกษตรกร ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการตลาดและการแข่งขัน ซึ่งจะทำให้เกษตรกรสามารถวางแผนการผลิตได้โดยการพิจารณาจากการเคลื่อนไหวของราคา สำหรับการดำเนินงานให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการโดยได้รับความร่วมมือจากกระทรวงมหาดไทยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ และหอการค้าจังหวัด ดังนั้น จากข้อเสนอดังกล่าวทางคณะผู้ศึกษาจึงได้เน้นถึงรายละเอียดของการดำเนินงานในรูปของการสำรวจเพื่อที่จะได้ทราบถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานในส่วนของผู้ประกอบการและหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นแนวทางใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามนโยบายของจังหวัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงการดำเนินงานของเจ้าของตลาดขายส่งผักในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก
3. เพื่อศึกษาถึงการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก
4. เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการจัดตั้งตลาดกลางขายส่งผักแห่งใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานของเจ้าของตลาดขายส่งผักในปัจจุบัน
2. ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก
3. ทำให้ทราบถึงการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก
4. ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในการจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาถึงการดำเนินงานของผู้ประกอบการตลาดขายส่งผักที่ดำเนินงานอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่เจ้าของตลาดบริเวณข้างคลังสินค้าบริษัทปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด ถึงบริเวณตรงข้ามโรงเรียนผดุงราษฎร์ และพ่อค้าขายส่งผักที่นำผักมาจำหน่ายในบริเวณดังกล่าว และพ่อค้าขายปลีกผักที่ขายผักอยู่ตามแผงผักในตลาดของเทศบาล จำนวน 5 ตลาด ได้แก่ ตลาดเทศบาล 1 ตลาดเทศบาล 2 ตลาดเทศบาล 3 ตลาดเทศบาล 4 และตลาดเทศบาล 5 สำหรับระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 - 5 มีนาคม 2538

วิธีการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ส่วนใหญ่ได้จากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจได้มอบหมายให้นักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคนิคศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 10 คน ออกภาคสนามโดยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ณ จุดขายของพ่อค้าขายส่ง และพ่อค้าขายปลีก ทั้งนี้คณะผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดให้นักศึกษาไปยังจุดขายส่งผักและกระจายออกให้ทั่วบริเวณตลาดและเก็บข้อมูล จากพ่อค้าขายส่งให้ได้จำนวน 30 ราย/วัน รวม 5 วัน ได้รับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อค้าขายส่งจำนวน 154 ราย และข้อมูลที่ได้จากพ่อค้าขายปลีก จำนวน 153 ราย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

2. เมื่อได้ข้อมูลเบื้องต้นที่เก็บรวบรวมและวิเคราะห์แล้ว คณะผู้ศึกษาได้ทำหนังสือในนามของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดตั้งตลาดกลางขายส่งผักร่วมประชุมอภิปรายจากผลที่ได้รับจากการศึกษาเบื้องต้น ทั้งนี้เพื่อให้ทุก ๆ ฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นต่อผลการศึกษาและหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ รูปแบบของการอภิปรายจะเป็นการระดมสมองของทั้งภาครัฐและเอกชนและเพื่อเปิดโอกาสให้เจ้าของตลาด พ่อค้าขายส่ง พ่อค้าขายปลีกผัก ได้แสดงความคิดเห็น ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา จากผลการศึกษาที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นต้น โดยการประชุมจัดขึ้นในวันที่ 24 มีนาคม 2538 ณ ห้องประชุมสิริราชภัฏ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

3. เมื่อสรุปข้อมูลทั้งหมดได้แล้ว คณะผู้ศึกษาจะได้สรุปจัดพิมพ์รูปเล่มเสนอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

ผลการศึกษา

การลำดับการศึกษาให้เป็นไปตามขั้นตอนของการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ทั้ง 4 ประการ คณะผู้ศึกษาจึงได้จัดลำดับของผลการศึกษาไว้ในบทที่ 2-บทที่ 5 ดังนี้

บทที่ 2 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการประกอบการของเจ้าของตลาดขายส่งผักในปัจจุบัน

บทที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก

บทที่ 4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก

บทที่ 5 ผลการศึกษาเกี่ยวกับการอภิปรายของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่ ได้แก่ เจ้าของตลาด พ่อค้าขายส่งผัก และพ่อค้าขายปลีกผัก ประธานหอการค้าจังหวัดพิษณุโลก เจ้าหน้าที่จากแผนงานจังหวัดพิษณุโลก และคณะผู้ศึกษาจากทางสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเข้าร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่ในจังหวัดพิษณุโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 2

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าของตลาดขายส่งผักในปัจจุบัน

ในบทนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ลงทุนในตลาดกลางขายส่งผักที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อหาข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในประเด็นที่ 1 ผลของการศึกษามีดังนี้ คือ

การดำเนินกิจการ

ตลาดขายส่งผักสดบริเวณตรงข้ามโรงเรียนผดุงราษฎร์ ติดกับคลังสินค้าของบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด ในเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ ริมถนนพุทธบูชาเป็นจุดที่ทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนผักสดขนาดค่อนข้างใหญ่ที่นายวาสิต กวยะปาณิก ได้เช่าจากการรถไฟแห่งประเทศไทยตั้งแต่ประมาณ ปี พ.ศ. 2535 เพื่อดำเนินกิจการ โดยไม่ได้กำหนดระยะเวลาเช่า แต่เสียค่าใช้จ่ายเป็นรายวัน ๆ ละ 600 บาท

ผู้ดำเนินกิจการได้ลงทุนสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งไฟฟ้า น้ำประปาไปแล้วประมาณ 5 ล้านบาท โดยคาดว่าจะคุ้มทุนภายใน 5 ปี ลักษณะของสิ่งปลูกสร้างเป็นแผงชั่วคราวหลังคามุงกะสีมิใช่อาคารถาวร พร้อมจะรื้อถอนได้ทันทีเมื่อได้รับการอนุญาตให้ดำเนินการจากทางการรถไฟแห่งประเทศไทย

จำนวนผู้ค้าขายในตลาด

ผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาดขายส่งแห่งนี้มาจากหลายจังหวัด และผักจากตลาดแห่งนี้ก็ออกไปสู่ผู้บริโภคหรือตลาดขายส่งแห่งอื่นเป็นจำนวนที่มาก ซึ่งสามารถแยกประเภทผู้ที่เข้ามาทำการค้าตามพฤติกรรมที่เข้ามาได้ดังนี้

1. ผู้ซื้อประจำ ได้แก่

1.1 พ่อค้าที่มาจากตลาดขายส่งในกรุงเทพฯ จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาซื้อผักสดจากตลาดไปขายส่งต่อยังตลาดที่กรุงเทพฯ มีจำนวนประมาณวันละ 10 ราย โดยแต่ละรายจะซื้อผักในปริมาณที่มากประมาณร้อยละ 60 ของผักที่ขายออกจากตลาดทั้งหมดในแต่ละวันเป็นการซื้อขายโดยกลุ่มพ่อค้านี้เพื่อไปส่งยังตลาดสี่มุมเมืองของกรุงเทพฯ

1.2 พ่อค้าในพื้นที่ คือ พ่อค้าในจังหวัดพิษณุโลกที่เข้ามาทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนผักสดในตลาดแห่งนี้ รายใหญ่ ๆ มีจำนวนประมาณ 10 ราย โดยจะไปซื้อผักจากแหล่งผลิตแถบภาคเหนือตอนบนมาจำหน่ายในตลาด และที่นำผักในตลาดไปขายส่งต่อยังตลาดขายส่งในกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังมีพ่อค้ารายย่อย ๆ ที่นำผักในพื้นที่มาจำหน่ายแล้วซื้อผักบางชนิดตามที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ลูกค้าสั่งอีกหลายราย แต่ละรายจะซื้อผักเพื่อกลับไปจำหน่ายในปริมาณไม่มากนัก พอประมาณได้ราว ๆ ร้อยละ 20 ของผักที่ขายออกจากตลาดทั้งหมดในแต่ละวัน

1.3 พ่อค้าจากจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือผู้ที่นำผักมาจำหน่ายแล้วซื้อผักบางชนิดกลับไปตามแต่ลูกค้าจะสั่ง อาจมีบางรายที่มาซื้อเพียงอย่างเดียวแต่ก็ซื้อในปริมาณไม่มากนัก เพราะฉะนั้นผักที่ถูกซื้อโดยกลุ่มพ่อค้านี้จะเป็นเพียงประมาณร้อยละ 10 ของผักที่ขายในแต่ละวัน

2. ผู้ซื้อเป็นครั้งคราว ได้แก่ พ่อค้าจากจังหวัดในภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งจะมาทำการซื้อขายในตลาดแห่งนี้เป็นบางครั้งบางคราวขึ้นอยู่กับราคาของผักที่ขึ้นลงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย ผักจะถูกซื้อโดยพ่อค้าจากแหล่งนี้ประมาณร้อยละ 10 ของปริมาณผักที่ขายออกจากตลาดทั้งหมดในแต่ละวัน

ปริมาณและแหล่งที่มาของผัก

โดยปกติแล้วในแต่ละวันจะมีรถเข้ามาทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนผักสด ประมาณวันละ 100-200 คัน โดยสามารถแยกได้ดังนี้

1. ผักที่เข้าสู่ตลาดในปริมาณที่มากเป็นช่วง โดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตามฤดูกาล จากแหล่งปลูกต่าง ๆ โดยเข้าสู่ตลาดในปริมาณวันละ 300-400 คัน

2. ผักยืนพื้นที่มีอยู่ประจำตลอดทั้งปี โดยผักประเภทนี้จะมีเข้าสู่ตลาดเป็นประจำทุกวันในปริมาณที่มากน้อยใกล้เคียงกันได้แก่ คะน้า มะเขือยาว ถั่วฝักยาว แตงกวา มะระ พริกหยวก พริกขี้หนู มะเขือเทศ หอม ผักชี มันแทศ ผักกาดขาว ตั้วผักกาด ผักกวางตุ้ง ฯลฯ โดยมีปริมาณรวมกันวันละประมาณ 100 คัน

แหล่งที่มาของผัก

ผักที่เข้าสู่ตลาดขายส่งหรือจุดรวมผักสดนี้มาจากแหล่งปลูกหลายแห่งในประเทศ หมุนเวียนเข้าสู่ตลาดตามฤดูกาลและราคาของผัก เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดผักสดแหล่งอื่นๆ อาจจะสรุปแหล่งที่มาของผู้ที่เข้าสู่ตลาดได้ดังนี้

1. ผักจากแหล่งปลูกในจังหวัดในภาคเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ พะเยา น่าน ตาก โดยผักจากแหล่งปลูกนี้เข้าสู่ตลาดมากถึงร้อยละ 40 ของผักที่เข้าสู่ตลาดนี้ในแต่ละวัน

2. ผักจากจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดพิษณุโลกได้แก่ จังหวัดพิจิตร อุโรทัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร โดยผักจากแหล่งนี้จะเข้าสู่ตลาดประมาณร้อยละ 30 ของปริมาณผักทั้งหมดในแต่ละวัน

3. ผักที่ปลูกในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจะเข้าสู่ตลาดประมาณร้อยละ 10 ของปริมาณผักที่เข้าสู่ตลาดทั้งหมดในแต่ละวัน

4. ผักจากแหล่งปลูกในจังหวัดทางภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งจะไม่เข้าสู่ตลาดเป็นประจำทุกวัน แต่จะเข้ามาเพียงบางส่วนตามราคาของผักที่ปรับลงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย โดยจะมีการตรวจสอบราคาผักกันทุกวัน คาดว่าผักจากแหล่งนี้จะเข้าสู่ตลาดประมาณร้อยละ 20 ของปริมาณผักทั้งหมดที่เข้าสู่ตลาดในแต่ละวัน

ค่าใช้จ่ายของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด

มีผู้นำผักมาจำหน่ายในตลาดประมาณวันละกว่าร้อยราย โดยรถผักจะเข้า-ออกตลอดเวลาตั้งแต่เช้าถึงราว ๆ 3 ทุ่มเศษ เมื่อรถเข้าจอดเทียบในบริเวณที่จอดแล้วจะจ่ายค่าจอดคันละ 20 บาท ต่อ 1 เที่ยว สำหรับรถใหญ่ และ 10 บาท ต่อ 1 เที่ยวสำหรับรถเล็ก

ส่วนการจัดล็อคนั้นจะทำเป็นพื้นเสาเหล็กกลังคาสังกะสีขนาด 2.5x5 เมตร มีทั้งหมด 75 ล็อค โดยให้เช่า 2 วิธีคือ

1. ให้เช่าระยะยาวโดยทำสัญญาเช่า 5 ปี เสียค่าใช้จ่ายครั้งเดียวเป็นเงิน 25,000 บาท/ต่อ 1 ล็อค

2. ให้เช่าล็อคแบบเดือนต่อเดือน โดยเสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 - 1,200 บาท โดยไม่ต้องทำสัญญา และผู้ให้เช่าสามารถเลิกให้เช่าได้เลยเพราะไม่มีสัญญา นอกจากนี้ผู้ค้าขายผักในตลาดขายส่งผักแห่งนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก คือ ผู้เช่าล็อคทั้งหมดจะต้องเสียค่าเก็บขยะแก่ผู้ดำเนินกิจการวันละ 10 บาท ต่อ 1 ล็อค

3. ค่าจ้างคนขับรถในการไปรับซื้อผักหรือนำผักไปจำหน่ายตามระยะทางไกล-ใกล้ และขนาดของรถบรรทุก ซึ่งราคาสูงสุดไม่เกิน 1,000 บาท ต่อ 1 เที่ยว

4. ค่าจ้างเด็กรถคนละ 250 บาทต่อ 1 เที่ยว ซึ่งถ้ารถใหญ่ตั้งแต่หกล้อขึ้นไปก็จะต้องมีเด็กรถประมาณเที่ยวละ 2 คน

5. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงมาก-น้อยตามระยะทางที่รถเดินทางไป

6. ค่าแรงจ้างที่ใช้ในการขนถ่ายผักลงจากรถของผู้ขายไปยังรถของผู้ซื้อราคาประมาณ 10 บาทต่อเที่ยว

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

กำไรของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด

มูลค่าของผักสดที่เข้าสู่ตลาดขายส่งผักแห่งนี้ สามารถแยกตามขนาดของรถได้ดังนี้

1. รถสี่ล้อซึ่งบรรทุกเต็มคันจะมีมูลค่าประมาณ 10,000-15,000 บาท/ต่อ 1 คัน
2. รถหกล้อซึ่งบรรทุกเต็มคันจะมีมูลค่าประมาณ 30,000-40,000 บาท/ต่อ 1 คัน
3. รถสิบล้อซึ่งบรรทุกเต็มคันจะมีมูลค่าประมาณ 50,000-60,000 บาท/ต่อ 1 คัน

สำหรับผลกำไรจากการค้าจะมากหรือน้อยขึ้นลงตามราคาที่เปลี่ยนแปลงของตลาดในแต่ละวัน ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะมีผลกำไรตามขนาดของรถดังนี้

1. รถสี่ล้อหรือรถเล็ก หากไม่ต้องจ่ายคนขับรถจะได้กำไรประมาณวันละ 1,000 บาท
2. รถหกล้ออาจจะได้กำไรประมาณวันละ 2,000 บาท
3. รถสิบล้อจะได้กำไรประมาณวันละ 2,500 - 3,000 บาท

แต่ผลกำไรที่กล่าวถึงนี้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาล ความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงบางครั้งอาจขาดทุนก็มี

ปัญหาและอุปสรรค

ในสภาพการณ์ปัจจุบันยังไม่มีปัญหาและอุปสรรคมากนัก การดำเนินกิจการของผู้ประกอบการต่าง ๆ ยังพอไปได้ แต่ในอนาคตอันใกล้นี้อาจจะมีปัญหา เช่น ได้ทราบว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย มีนโยบายจะสร้างทางรถไฟแบบรางคู่ในบริเวณนั้น อาจจะต้องย้ายตลาดไปอยู่ที่อื่น และนอกจากนั้นยังอาจจะมีผลกระทบต่อการจราจรในละแวกนั้นบ้าง เพราะจะมีรถขนผักเข้าออกอยู่ตลอดเวลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 3

ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก

ในบทนี้เป็นการนำเอาข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data)ที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามกับพ่อค้าขายส่งผักจำนวน 154 ราย ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผักมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ประการที่ 2 ซึ่งผลของการศึกษา มีดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของพ่อค้าขายส่งผัก จำแนกตามเพศ อายุ และการศึกษา

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
พ่อค้าขายส่งผักทั้งหมด	154	100.00
เพศ		
ชาย	63	40.91
หญิง	91	59.09
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	7	4.55
20 - 29 ปี	19	12.34
30 - 39 ปี	67	43.51
40 - 49 ปี	50	32.47
50 ปีขึ้นไป	11	7.14
การศึกษา		
ประถมศึกษา	110	71.43
มัธยมศึกษา	33	21.43
อนุปริญญา	10	6.49
ปริญญาตรี	1	0.65
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-

จากตารางที่ 1 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.09 มีอายุอยู่ในช่วง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.51 อันดับรองลงมาได้แก่ ช่วงอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.47 และส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 71.43 อันดับรองลงมา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.43

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Phibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 2 ภูมิลำเนาของพ่อค้าขายส่งผัก

ภูมิลำเนา (จังหวัด)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กำแพงเพชร	2	1.30
ฉะเชิงเทรา	1	0.65
เชียงราย	1	0.65
ตาก	1	0.65
นครสวรรค์	7	4.55
น่าน	6	3.90
พะเยา	2	1.30
พิจิตร	10	6.49
พิษณุโลก	93	60.38
เพชรบูรณ์	13	8.44
ระยอง	1	0.65
สุโขทัย	13	8.44
อุตรดิตถ์	4	2.60
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก คิดเป็นร้อยละ 60.38 อันดับรองลงมาได้แก่ จังหวัดสุโขทัย และเพชรบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 8.44 เท่ากัน จังหวัดพิจิตร คิดเป็นร้อยละ 6.49 และจังหวัดนครสวรรค์ คิดเป็นร้อยละ 4.55

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 3 ระยะเวลาที่พ่อค้าขายส่งผักดำเนินการมาแล้ว

ระยะเวลาที่ดำเนินการมาแล้ว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	8	5.19
1 - 2 ปี	20	12.99
3 - 5 ปี	53	34.42
มากกว่า 5 ปี	73	47.40
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่าระยะเวลาที่พ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ได้ดำเนินการมาแล้ว มีระยะเวลา มากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.40 รองลงมาดำเนินการมาแล้ว 3 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.42

ตารางที่ 4 วิธีการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก

การดำเนินงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ดำเนินงานด้วยตนเองทั้งหมด	68	44.16
จ้างลูกจ้างมาช่วย	43	27.92
มีบุคคลภายในครอบครัวมาช่วย	42	27.27
อื่น ๆ	1	0.65
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ใช้วิธีดำเนินงานด้วยตนเองทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 44.16 รองลงมาใช้วิธีจ้างลูกจ้างมาช่วย คิดเป็นร้อยละ 27.92 และมีบุคคลภายในครอบครัวมาช่วย คิดเป็นร้อยละ 27.27

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 5 ชนิดของผักที่พ่อค้าขายส่งผักนำมาซื้อขาย

ชนิดของผักที่ซื้อขาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผักคะน้า	70	45.45
กะหล่ำปลี	81	52.60
แตงกวา	59	38.31
มะเขือยาว	63	40.91
มะเขือเจ้าพระยา	29	18.83
ข้าวโพดอ่อน	34	22.08
หัวผักกาด	45	28.22
ดอกหอม	32	20.78
ผักชี	48	31.82
ผักกวางตุ้ง	45	29.22
ข่า	23	14.94
ผักบุ้งจีน	46	29.87
พริกอ่อน	68	44.16
ถั่วฝักยาว	45	29.22
มะเขือเทศ	53	34.42
มะเขือพวง	33	21.43
มะระจีน	31	20.13
ถั่วต้นเตา	45	29.22
ต้นหอม	44	28.57
แครอท	37	24.03
ผักกาดขาว	81	52.60
	61	39.81
ถั่วงอก	24	15.58
มะเขือม่วง	38	24.68
ขิง	31	20.13
ผักกะเฉด	34	22.08

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 5 (ต่อ) ชนิดของผักที่พ่อค้าขายส่งผักนำมาซื้อขาย

ชนิดของผักที่ซื้อขาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
หอมหัวใหญ่	61	39.61
คะไคร้	34	22.08
ขึ้นฉ่าย	35	22.73
ฟักทอง	39	25.32
อื่น ๆ	18	11.69

จากตารางที่ 5 แสดงว่าชนิดของผักที่พ่อค้าขายส่งผักนำมาจำหน่ายส่วนใหญ่ ได้แก่ กะหล่ำปลี ผักกาดขาว คิดเป็นร้อยละ 52.60 เท่ากัน และอันดับรองลงมา ได้แก่ ผักคะน้า คิดเป็นร้อยละ 45.45 พริกอ่อน คิดเป็นร้อยละ 44.16 มะเขือยาว คิดเป็นร้อยละ 40.91 พริกชี้ฟ้า และหอมหัวใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 39.61 เท่ากัน

ตารางที่ 6 สถานที่ที่พ่อค้าขายส่งผักใช้เป็นที่ซื้อขาย

สถานที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ใช้สถานที่นี้เป็นครั้งแรก	99	64.29
ใช้ที่อื่น ๆ	55	35.71
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ใช้สถานที่ที่จำหน่ายผักอยู่ในปัจจุบันเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 64.29 และใช้สถานที่อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.71

ตารางที่ 7 อาชีพอื่นที่พ่อค้าขายส่งผักทำนอกจากขายผัก

อาชีพอื่นที่ทำ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่มี	122	79.22
มี	32	20.78
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ ไม่มีอาชีพอื่น นอกจากขายส่งผัก คิดเป็นร้อยละ 79.9 นอกนั้นมีอาชีพอื่นทำ คิดเป็นร้อยละ 20.1

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 8 อาชีพที่ฟอค้าขายส่งผักทำก่อนที่จะมีอาชีพขายส่งผัก

อาชีพที่ทำก่อนมาขายส่งผัก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	28	18.18
ทำนา	31	20.13
ทำสวน	17	11.04
ค้าขาย	37	24.03
ขับรถรับจ้าง	9	5.84
ทำไร่	18	11.69
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	5	3.25
อื่น ๆ	9	5.84
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงว่าอาชีพที่ฟอค้าขายส่งผักทำก่อนที่จะมามีอาชีพขายส่งผัก ได้แก่ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 24.03 รองลงมาเป็นอาชีพทำนา คิดเป็นร้อยละ 20.13 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 18.18 อาชีพทำไร่ คิดเป็นร้อยละ 11.69

ตารางที่ 9 ช่วงเวลาที่มีการซื้อขายผักกันมาก

ช่วงเวลาที่ซื้อขาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ช่วงเช้า	110	71.43
ช่วงบ่าย	16	10.39
ช่วงเย็น	5	3.25
ช่วงกลางคืน	10	6.49
ไม่แน่นอน	13	8.44
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงว่าช่วงเวลาที่มีการซื้อขายผักกันมากที่สุด อยู่ในช่วงเช้า คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาเป็นช่วงบ่าย คิดเป็นร้อยละ 10.39

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 10 บรรจุภัณฑ์ที่ใช้

บรรจุภัณฑ์ที่ใช้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ถุงพลาสติก	139	90.26
เข่ง	14	9.09
ตระกร้าพลาสติก	0	0.00
อื่น ๆ	1	0.65
รวม	**154**	**100.00**

จากตารางที่ 10 แสดงว่าบรรจุภัณฑ์ที่พ่อค้าขายส่งผักใช้ส่วนใหญ่ ได้แก่ ถุงพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 90.26 และใช้เข่ง คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตารางที่ 11 กรณีที่พ่อค้าขายส่งผักขายผักไม่หมด

กรณีที่ผักขายไม่หมด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เก็บไว้ขายต่อวันรุ่งขึ้น	87	56.49
เททิ้ง	17	11.04
นำไปขายเศษสัง	43	27.92
อื่น ๆ	7	4.55
รวม	**154**	**100.00**

จากตารางที่ 11 แสดงว่า กรณีที่พ่อค้าขายส่งผักไม่สามารถจำหน่ายหมดภายในวันที่นำผักมาจำหน่ายพ่อค้าขายส่ง ส่วนใหญ่ จะใช้วิธีเก็บไว้ขายต่อในวันรุ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 56.49 อันดับรองลงมา ใช้วิธีขายเศษสัง คิดเป็นร้อยละ 27.92

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 12 การกำหนดราคาที่พ่อค้าขายส่งผักรับซื้อผักมาเพื่อจำหน่าย

การกำหนดราคาที่รับซื้อ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้ขายกำหนดราคาเอง	44	28.57
ผู้ซื้อกำหนดราคาเอง	0	0.00
ใช้วิธีตกลงกับผู้ขายในแต่ละวัน	36	23.39
กำหนดราคาเป็นมาตรฐาน	9	5.84
ขึ้นอยู่กับปริมาณของผักในแต่ละช่วง	30	19.48
ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผัก	25	16.23
อื่น ๆ	10	6.49
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงว่า การกำหนดราคาส่วนใหญ่ ผู้ขายซึ่งหมายถึง ผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดราคาเอง คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับรองลงมา ใช้วิธีตกลงราคากับผู้ขายในแต่ละวัน คิดเป็นร้อยละ 23.38 ขึ้นอยู่กับปริมาณของผักในแต่ละช่วงเวลา คิดเป็นร้อยละ 19.48

ตารางที่ 13 การกำหนดราคาที่ขายให้กับพ่อค้าขายปลีก

การกำหนดราคาที่ขายกับผู้ขายปลีก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พ่อค้าขายส่งกำหนดราคาเอง	41	26.62
พ่อค้าขายปลีกกำหนดราคาเอง	4	2.60
เป็นราคามาตรฐาน	10	6.49
ขึ้นอยู่กับปริมาณของผัก	18	11.69
ใช้วิธีตกลงราคากับพ่อค้าขายปลีก	28	18.18
ขึ้นอยู่กับฤดูกาลของผัก	28	18.18
ขึ้นอยู่กับปริมาณของผักที่ซื้อขาย	23	14.94
อื่น ๆ	2	1.30
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงว่าการกำหนดราคาให้กับพ่อค้าขายปลีก ส่วนใหญ่ พ่อค้าขายส่งเป็นผู้กำหนดราคาเอง คิดเป็นร้อยละ 26.62 อันดับรองลงมา ใช้วิธีตกลงราคากับพ่อค้าขายปลีก และขึ้นอยู่กับฤดูกาลของผัก คิดเป็นร้อยละ 18.18 เท่ากัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 14 การกำหนดราคาที่ซื้อขายในแต่ละช่วง / วัน

การกำหนดราคาแต่ละช่วง / วัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เท่ากัน	60	38.97
ช่วงเช้าแพงกว่า	13	8.44
ช่วงกลางวันแพงกว่า	9	5.84
ช่วงเย็นแพงกว่า	56	36.36
แล้วแต่การเจรจาต่อรอง	16	10.40
อื่น ๆ	0	0.00
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงว่าการกำหนดราคาที่ซื้อขายในแต่ละช่วง / วัน ส่วนใหญ่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.97 รองลงมา ช่วงเย็นแพงกว่าช่วงอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.36

ตารางที่ 15 ราคาผักที่ขายในแต่ละร้าน

ราคาผักที่ขายแต่ละร้าน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เท่ากัน	23	14.94
แตกต่างกัน	38	24.68
ใกล้เคียงกัน	89	57.79
อื่น ๆ	4	2.60
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงว่าราคาขายผักของแต่ละร้าน ส่วนใหญ่ จะมีราคาใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 57.79 รองลงมา มีราคาที่แตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 24.68

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม PibulSongKram Rajabhat University

ตารางที่ 16 การคิดค่าเช่าที่

การคิดค่าเช่าที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กำหนดราคาตายตัว	121	78.57
คิดตามปริมาณผักที่ขาย	5	3.25
คิดตามเนื้อที่ที่เช่า	24	15.58
อื่น ๆ	4	2.60
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงว่าการคิดค่าเช่าที่ที่พ่อค้าขายส่งเช่าขายผัก ส่วนใหญ่ตอบว่ามีการกำหนดราคาค่าเช่าตายตัว คิดเป็นร้อยละ 78.57 อันดับรองลงมาตอบว่า คิดตามเนื้อที่ที่เช่า คิดเป็นร้อยละ 15.58

ตารางที่ 17 การทำสัญญาเช่าที่ขายผัก

การทำสัญญาเช่าที่ขาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีระยะเวลา	18	11.69
ไม่มี	93	60.39
แล้วแต่จะตกลงกับเจ้าหน้าที่	39	25.32
อื่น ๆ	4	2.60
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ ไม่มีการทำสัญญาเช่าที่ขายผัก คิดเป็นร้อยละ 60.39 อันดับรองลงมาตอบว่า แล้วแต่จะตกลงกับเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 25.32

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 18 ชนิดของรถที่นำผักมาจำหน่าย

ชนิดของรถที่นำผักมาจำหน่าย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รถปิกอัพ	117	75.97
รถบรรทุก 10 ล้อ	11	7.14
รถสามล้อแดง	6	3.90
รถเข็น	-	-
รถเก๋ง	-	-
รถบรรทุก 6 ล้อ	20	12.99
รถสามล้อ	-	-
รถไฟ	-	-
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 18 แสดงว่ารถที่นำผักมาจำหน่ายส่วนใหญ่เป็นรถปิกอัพ คิดเป็นร้อยละ 75.97 รองลงมาได้แก่รถ 6 ล้อ คิดเป็นร้อยละ 12.99 รถบรรทุก 10 ล้อ คิดเป็นร้อยละ 7.14

ตารางที่ 19 การเก็บรักษาผัก

การเก็บรักษาผัก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
จัดเรียงเข้าเป็นแถวโดยรวมกัน	22	14.29
จัดแยกประเภทของผัก	113	73.38
จัดตามชนิดของผักที่ขายดีก่อนหลัง	11	7.14
เก็บไว้บนรถที่นำมาส่งจนกว่าจะมีผู้มาซื้อ	8	5.19
อื่น ๆ	-	-
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 19 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผัก ส่วนใหญ่ ใช้วิธีการจัดแยกประเภทของผักในการเก็บรักษาผัก คิดเป็นร้อยละ 73.38 อันดับรองลงมา ใช้วิธีจัดเรียงเข้าเป็นแถวโดยรวมกัน คิดเป็นร้อยละ 14.29

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 20 วิธีการที่ได้ผักมาจำหน่าย

วิธีได้ผักมาจำหน่าย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไปรับจากแหล่งผลิต	100	64.93
ผู้ผลิตนำมาส่งที่ร้าน	51	33.12
อื่น ๆ	3	1.95
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 20 แสดงว่าวิธีการที่พ่อค้าขายส่งผักได้ผักมา ส่วนใหญ่ใช้วิธีไปรับจากแหล่งผลิต คิดเป็นร้อยละ 64.93 รองลงมาผู้ผลิตนำมาส่งที่ร้าน คิดเป็นร้อยละ 33.12

ตารางที่ 21 ความเพียงพอของสถานที่เก็บผัก

สถานที่เก็บ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มีเพียงพอ	127	82.47
ยังไม่เพียงพอ	25	16.23
อื่น ๆ	2	1.30
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 21 แสดงว่าสถานที่ที่เก็บผักส่วนใหญ่มีเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 82.47 และที่ตอบว่ายังมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 16.23

ตารางที่ 22 ขั้นตอนหลังจากที่ได้ผักมาแล้ว

ขั้นต่อไปจากที่ได้ผักมาแล้ว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
จัดเก็บเข้าที่ตามที่ได้เตรียมไว้	11	7.14
จำหน่ายทันที	89	57.79
จัดมาตรฐานเลือกผักน่าซื้อ	41	26.62
ขายคละกันไป	13	8.45
อื่น ๆ	-	-
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 22 แสดงว่าเมื่อพ่อค้าขายส่งได้รับผักมาแล้วส่วนใหญ่ จะจำหน่ายทันที คิดเป็นร้อยละ 57.79 รองลงมาใช้วิธีจัดมาตรฐานโดยการเลือกผักที่น่าซื้อ คิดเป็นร้อยละ 26.62

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 23 การกำหนดค่าขนส่ง

ค่าขนส่ง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้ผลิตที่นำผักมาส่งออกเอง	59	38.31
ผู้ซื้อที่เป็นผู้ออกเอง	52	33.77
แล้วแต่จะตกลงกัน	43	27.92
อื่น ๆ	-	-
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 23 แสดงว่าค่าขนส่งส่วนใหญ่ ผู้ผลิตที่นำผักมาส่งเป็นผู้ออกให้ คิดเป็นร้อยละ 38.31 อันดับรองลงมา พ่อค้าขายส่งเป็นผู้ออกเอง คิดเป็นร้อยละ 33.77

ตารางที่ 24 เงื่อนไขการชำระเงินค่าผัก

เงื่อนไขการชำระเงิน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชำระเงินสด	106	68.83
ชำระเป็นงวดตามที่ตกลงกัน	19	12.34
แล้วแต่จะตกลงกัน	26	16.88
อื่น ๆ	3	1.95
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 24 แสดงว่าการซื้อขายผักส่วนใหญ่ ใช้วิธีการชำระเงินสด คิดเป็นร้อยละ 68.83 รองลงมาแล้วแต่จะตกลงกัน คิดเป็นร้อยละ 16.88

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นของพ่อค้าขายส่งผักที่มีต่อตลาดขายส่งผักในปัจจุบัน

ความคิดเห็นต่อตลาดในปัจจุบัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ควรมีการพัฒนาให้มีมาตรฐาน	12	7.79
ส่วนราชการควรเข้ามาเป็นผู้กำกับดูแล	7	4.55
ราคาที่ซื้อขายยังไม่เป็นธรรม	5	3.25
ทำให้การจราจรติดขัด	22	14.29
สะดวกดีแล้ว	59	38.31
การทำความสะอาดยังไม่ดีพอ	29	18.83
อื่น ๆ	20	12.98
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 25 แสดงว่าผู้ขายส่งผักส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ตลาดในปัจจุบัน สะดวกดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 38.31 ตอบว่าการทำความสะอาดยังไม่ดีพอ คิดเป็นร้อยละ 18.83 ทำให้การจราจรติดขัด คิดเป็นร้อยละ 14.29 ควรมีการพัฒนาให้มีมาตรฐานคิดเป็นร้อยละ 7.79

ตารางที่ 26 ถ้าจะมีการจัดตั้งตลาดขายส่งผักแห่งใหม่ควรเป็นบริเวณใด

ถ้ามีการจัดตั้งตลาดใหม่ควรเป็นบริเวณใด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก - วังทอง	50	32.47
เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก - บ้านกร่าง	20	12.99
เส้นทางบ้านดอลอง-มหาวิทยาลัยนเรศวร(หนองอ้อ)	18	11.69
เส้นทางจากทางแยกไปวัดโบสถ์ - วัดโบสถ์	10	6.49
เส้นทางหัวรอ - วัดโบสถ์	8	5.19
เส้นทางแนวบายพาสทุกเส้น	18	11.69
อื่น ๆ	30	19.48
รวม	154	100.00

จากตารางที่ 26 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ ตอบว่า ถ้าจะมีการจัดตั้งตลาดขายส่งผักแห่งใหม่ควรจะจัดตั้งเส้นทางระหว่างพิษณุโลก - วังทอง คิดเป็นร้อยละ 32.47 อันดับรองลงมา ได้แก่ เส้นทางระหว่างพิษณุโลก - บ้านกร่าง คิดเป็นร้อยละ 12.99 เส้นทางแนวบายพาสทุกเส้น และเส้นทางบ้านดอลอง - มหาวิทยาลัยนเรศวร(หนองอ้อ) คิดเป็นร้อยละ 11.69 เท่ากัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

114659

ตารางที่ 27 ปัญหาอุปสรรคที่พ่อค้าขายส่งผักพบ

ปัญหาอุปสรรคที่พบ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สถานที่คับแคบ	22	34.4
ที่จอดรถและการจราจร	14	21.9
ความสกปรก	10	15.6
ราคาซื้อขายไม่แน่นอน	9	14.1
การเอาเปรียบจากผู้ซื้อ	3	4.7
ขายไม่ออก	2	3.1
ผักเก่า	2	3.1
ค่าเช่าที่แพง	2	3.1
รวม	64	100.0

จากตารางที่ 27 แสดงว่าปัญหาที่พ่อค้าขายส่งผัก ส่วนใหญ่พบได้แก่ สถานที่คับแคบ ที่จอดรถและการจราจร ความสกปรก ราคาซื้อขายไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 34.4, 21.9. 15.6 และ 14.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 ข้อเสนอแนะของพ่อค้าขายส่งผัก

ข้อเสนอแนะ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพิ่มการรักษาความสะอาด โดยให้เจ้าหน้าที่เทศบาลดูแลเพิ่มขึ้น	21	47.7
เพิ่มเนื้อที่ของตลาดให้มากขึ้น	17	38.6
ตลาดใหม่ควรไม่อยู่ไกลจากตัวเมือง และควรมีเนื้อที่มากกว่าที่เป็นอยู่	5	11.4
ตลาดควรเพิ่มมาตรฐานขึ้น	1	2.3
รวม	44	100.0

จากตารางที่ 28 พ่อค้าขายส่งได้เสนอแนะว่า ตลาดขายส่งผักควรมีการรักษาความสะอาดให้มากขึ้น โดยให้เจ้าหน้าที่ทางเทศบาลเข้ามาดูแลเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มเนื้อที่ของตลาดให้มากขึ้น ตลาดแห่งใหม่ไม่ควรอยู่ไกลจากตัวเมืองและควรมีเนื้อที่มากกว่าที่เป็นอยู่ และตลาดควรมีมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 47.7, 38.6, 11.4 และ 2.3 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 4
ผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก

ในบทนี้เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามกับพ่อค้าขายปลีกผัก จำนวน 153 ราย เกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ประการที่ 3 ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 29 ข้อมูลส่วนตัวของพ่อค้าขายปลีกผัก

ข้อมูลส่วนตัวพ่อค้าขายปลีกผัก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
จำนวนพ่อค้าปลีก	153	100.00
เพศ		
ชาย	32	20.92
หญิง	121	79.08
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	4	2.60
20 - 29 ปี	13	8.50
30 - 39 ปี	44	28.76
40 - 49 ปี	60	39.22
50 ปี ขึ้นไป	32	20.92
การศึกษา		
ประถมศึกษา	126	82.35
มัธยมศึกษา	26	16.99
อนุปริญญา	1	0.65
ปริญญาตรี	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-

จากตารางที่ 29 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.08 มีอายุระหว่าง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.22 อันดับรองลงมามีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.76 สำหรับการศึกษาส่วนใหญ่จบประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 82.35 รองลงมาจบมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.99

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 30 ภูมิลำเนาของพ่อค้าขายปลีกผัก

ภูมิลำเนา (จังหวัด)	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พิจิตร	5	3.27
พิษณุโลก	135	88.24
ภูเก็ต	1	0.65
สุโขทัย	6	3.92
อุทรธานี	3	1.96
อุตรดิตถ์	3	1.96
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 30 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก คิดเป็นร้อยละ 88.24 อันดับรองลงมา ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย พิจิตร คิดเป็นร้อยละ 3.92 และ 3.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 ระยะเวลาที่พ่อค้าขายปลีกผักขายมาแล้ว

ระยะเวลาที่ขายผักมาแล้ว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	7	4.57
1 - 2 ปี	28	18.30
3 - 5 ปี	47	30.72
มากกว่า 5 ปี	71	46.41
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 31 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่ขายผักมาแล้ว มากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.41 รองลงมา 3 - 5 ปี , 1 - 2 ปี และต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.72 , 18.30 และ 4.58 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 32 ชนิดของผักที่ทำการซื้อขาย

ชนิดของผักที่ขาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผักคะน้า	91	59.48
กะหล่ำปลี	82	53.59
แตงกวา	101	66.01
มะเขือยาว	85	55.56
มะเขือเจ้าพระยา	42	27.45
ข้าวโพดอ่อน	65	42.48
หัวผักกาด	67	43.79
ดอกหอม	49	32.03
ผักชี	95	62.09
ช่า	51	33.33
ผักบุ้งจีน	79	51.63
พริกอ่อน	92	60.13
ถั่วฝักยาว	85	55.56
มะเขือเทศ	84	54.90
มะเขือพวง	73	47.71
มะระจีน	45	29.41
ผักกวางตุ้ง	66	43.14
ถั่วลันเตา	51	33.33
ต้นหอม	89	58.17
แครอท	32	20.92
ผักกาดขาว	70	45.75
พริกชี้หนู	97	63.40
ถั่วงอก	57	37.25
มะเขือม่วง	58	37.91
ขิง	60	39.22
ผักกะเฉด	41	26.80

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 32 (ต่อ) ชนิดของผักที่ทำการซื้อขาย

ชนิดของผักที่ขาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
หอมหัวใหญ่	70	45.75
ตะไคร้	64	41.83
ขึ่นฉ่าย	62	40.52
ฝักทอง	49	32.03
อื่น ๆ	37	24.18

จากตารางที่ 32 แสดงว่าผักส่วนใหญ่ที่พ่อค้าขายปลีกนำมาจำหน่าย ได้แก่ แตงกวา, พริกขี้หนู ผักชี พริกอ่อน ผักคะน้า ต้นหอม มะเขือยาว ถั่วฝักยาว มะเขือเทศ กะหล่ำปลี และผักชนิดอื่น ๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 33 วิธีดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก

การดำเนินงาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
จำหน่ายเอง	124	81.05
จ้างคนอื่นมาช่วย	4	2.61
มีบุคคลในครอบครัวมาช่วย	25	16.34
อื่น ๆ	-	-
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 33 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่จำหน่ายด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 81.05 มีบุคคลในครอบครัวมาช่วย คิดเป็นร้อยละ 16.34 และจ้างคนอื่นมาช่วย คิดเป็นร้อยละ 2.61

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 34 รายได้เฉลี่ยของพ่อค้าขายปลีกผักต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยประมาณ / เดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,000 บาท	48	31.37
2,001 - 3,000 บาท	21	13.73
3,001 - 4,000 บาท	22	14.38
4,001 - 5,000 บาท	30	19.61
5,001 - 6,000 บาท	24	15.69
6,001 - 7,000 บาท	5	3.26
สูงกว่า 7,000 บาท	3	1.96
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 34 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 31.37 อันดับรองลงมามีรายได้ในช่วง 4,001 - 5,000 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.61

ตารางที่ 35 แหล่งที่รับซื้อผัก

แหล่งที่รับซื้อผัก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เจ้าประจำ	57	37.25
ไม่แน่นอน	69	45.10
อื่น ๆ	27	17.65
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 35 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่ ตอบว่า ผักที่ซื้อมาจำหน่ายมาจากแหล่งต่าง ๆ ที่ไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 45.10 และมาจากเจ้าประจำ คิดเป็นร้อยละ 37.25

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 36 อาชีพอื่นที่นอกเหนือจากอาชีพขายผักของพ่อค้าขายปลีกผัก

อาชีพอื่นนอกจากขายผัก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่มี	120	78.43
มี	33	21.57
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 36 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพอื่นนอกจากอาชีพขายผัก คิดเป็นร้อยละ 78.43

ตารางที่ 37 วิธีการที่พ่อค้าขายปลีกผักได้ผักมาจำหน่าย

วิธีการที่ได้ผักมาขาย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไปรับจากร้านขายส่งด้วยตนเอง	78	50.98
ทางร้านขายส่งนำผักมาส่งถึงร้าน	26	16.99
มีรถรับจ้างนำมาส่งให้	21	13.73
อื่น ๆ	28	18.30
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 37 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่ไปรับผักจากพ่อค้าขายส่งด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.98 รองลงมาทางพ่อค้าขายส่งผักนำผักมาส่งให้ถึงร้าน คิดเป็นร้อยละ16.99

ตารางที่ 38 วิธีการที่พ่อค้าขายปลีกผักทำกรณีที่ขายผักไม่หมด

วิธีการที่ทำกรณีผักขายไม่หมด	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เก็บไว้ขายวันต่อไป	108	70.59
ขายลดหลัง	36	23.53
อื่น ๆ	9	5.88
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 38 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่เก็บผักที่ขายไม่หมดไว้ขายในวันต่อไป คิดเป็นร้อยละ 70.59 รองลงมาใช้วิธีขายลดหลัง คิดเป็นร้อยละ 23.53

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 39 วิธีการกำหนดราคาผักของพ่อค้าขายปลีกผัก

วิธีกำหนดราคา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กำหนดเท่ากับร้านอื่น	61	39.87
กำหนดโดยบวกเพิ่มจากราคาที่รับตามที่ต้องการ	55	35.95
พ่อค้าขายส่งเป็นผู้กำหนดให้	17	11.11
อื่น ๆ	20	13.07
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 39 แสดงว่าราคาผักที่ขายอยู่พ่อค้าขายปลีกส่วนใหญ่กำหนดราคาเท่ากับร้านอื่น คิดเป็นร้อยละ 39.87 รองลงมาใช้วิธีกำหนดราคา โดยบวกเพิ่มจากราคาที่รับมาจากพ่อค้าขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 35.95

ตารางที่ 40 การคิดค่าเช่าที่ของเจ้าหน้าที่

การคิดค่าเช่าที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กำหนดราคาตายตัว	ttt	72.55
คิดตามปริมาณผักที่นำมาจำหน่าย	12	7.84
คิดตามเนื้อที่ที่เช่า	19	12.42
อื่น ๆ	11	7.19
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 40 แสดงว่าค่าเช่าที่ขายผักส่วนใหญ่กำหนดราคาตายตัว คิดเป็นร้อยละ 72.55 รองลงมาใช้วิธีคิดตามเนื้อที่ที่เช่า คิดเป็นร้อยละ 12.42

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 41 ความคิดเห็นของพ่อค้าขายปลีกผักต่อตลาดขายส่งผัก

ลักษณะของตลาดขายส่งผักขณะนี้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ขาดมาตรฐานที่ดี	10	6.54
ค่าขนส่งควรเข้าไปมีบทบาทกำกับดูแล	20	13.07
ราคาที่ซื้อขายยังไม่เป็นธรรม	17	11.11
ทำให้การจราจรติดขัด	11	7.19
สกปรก	26	16.99
สะดวกดีแล้ว	61	39.87
อื่น ๆ	8	5.23
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 41 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า สถานที่สะดวกดีแล้ว คิดเป็นร้อยละ 39.87 อันดับรองลงมาให้ความคิดเห็นว่าสกปรก คิดเป็นร้อยละ 16.99 ค่าขนส่งควรเข้าไปมีบทบาทกำกับดูแล ราคาที่ซื้อขายยังไม่เป็นธรรม ทำให้การจราจรติดขัด ขาดมาตรฐานที่ดี คิดเป็นร้อยละ 13.07, 11.11, 7.19 และ 6.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานจัดตั้งตลาดขายส่งผักแห่งใหม่ (กรณีสถานที่ปัจจุบันถูกห้ามใช้)

กรณีตลาดถูกห้ามใช้ ตลาดแห่งใหม่ควรอยู่ที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก - วังทอง	17	11.11
เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก - บ้านกร่าง	27	17.65
เส้นทางบ้านคลอง - มหาวิทยาลัยนเรศวร (หนองย่อ)	34	22.22
เส้นทางจากทางแยกไปวัดโบสถ์ - วัดโบสถ์	11	7.19
เส้นทางหัวรอ - วัดโบสถ์	7	4.58
เส้นทางแนวบายพาสทุกเส้น	4	2.61
อื่น ๆ	53	34.64
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 42 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกส่วนใหญ่เห็นว่า ถ้าสถานที่ในปัจจุบันถูกห้ามใช้ ควรสร้างใหม่บริเวณเส้นทางบ้านคลองไปมหาวิทยาลัยนเรศวร(หนองย่อ) คิดเป็นร้อยละ 22.22 อันดับรองลงมา เส้นทางระหว่างพิษณุโลก-บ้านกร่าง คิดเป็นร้อยละ 17.65 เส้นทางพิษณุโลก - วังทอง คิดเป็นร้อยละ 11.11

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 43 ความคิดเห็นของพ่อค้าขายปลีกผักต่อการสร้างตลาดกลางผักแห่งใหม่

ถ้าจะมีการสร้างตลาดกลางแห่งใหม่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เห็นด้วย	48	31.37
เฉย ๆ	45	29.41
ไม่เห็นด้วย	57	37.25
อื่น ๆ	3	1.97
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 43 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วย ที่จะให้มีการสร้างตลาดกลางผักแห่งใหม่ คิดเป็นร้อยละ 37.25 เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.37 และตอบว่าเฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 29.41

ตารางที่ 44 แหล่งที่มาของผักที่นำมาจำหน่าย

ผักที่ขายนำมาจาก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ทั้งหมดรับมาจากตลาดขายส่งผัก	65	42.48
บางส่วนรับมาจากตลาดขายส่งผัก	40	26.14
เจ้าของสวนผักในพิษณุโลกนำมาส่ง	17	11.11
ซื้อจากผู้ที่นำมาขายรายย่อย	10	6.54
อื่น ๆ	21	13.73
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 44 แสดงว่าพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่รับผักทั้งหมดมาจากตลาดขายส่งผัก คิดเป็นร้อยละ 42.48 อันดับรองลงมารับมาจากตลาดขายส่งผักบางส่วน คิดเป็นร้อยละ 26.14 เจ้าของสวนผักในจังหวัดพิษณุโลกนำมาส่ง คิดเป็นร้อยละ 11.11

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 45 ปัญหาที่พ่อค้าขายปลีกผักพบ

ปัญหาที่พบ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
กรณีผักเน่าเสีย ไม่สามารถคืนได้	13	23.6
สถานที่คับแคบ แออัด	9	16.4
คุณภาพผักไม่ดี (ขายได้ราคาถูก)	8	14.5
ราคาไม่แน่นอน ต้นทุนสูง	7	12.7
คนซื้อน้อย	5	9.1
จราจรติดขัด	4	7.3
ถูกผู้ขายเอาเปรียบ	4	7.3
สถานที่ไม่เพียงพอ	3	5.5
ผักขายไม่ค่อยได้	2	3.6
รวม	55	100.0

จากตารางที่ 45 แสดงว่าปัญหาที่พ่อค้าขายปลีกผักพบ ได้แก่ การเน่าเสียของผัก ซึ่งไม่สามารถคืนได้ คุณภาพผักไม่ดี สถานที่คับแคบแออัด ราคาไม่แน่นอน ต้นทุนสูง คิดเป็นร้อยละ 23.6, 16.4, 14.5 และ 12.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 46 ข้อเสนอแนะของพ่อค้าขายปลีกผัก

ข้อเสนอแนะ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ควรเพิ่มการรักษาความสะอาด	13	33.3
ไม่ควรย้ายตลาดขายส่งไปไกล ควรอยู่ใกล้ ๆ เมือง	8	20.5
ไม่ควรย้ายตลาดขายส่ง ที่เดิมดีอยู่แล้ว	7	17.9
ควรเพิ่มจำนวนตลาดขายส่ง	4	10.3
ควรขยายสถานที่ให้กว้างกว่านี้	4	10.3
ควรกำหนดราคาให้เป็นมาตรฐานตายตัว	3	7.7
รวม	39	100.0

จากตารางที่ 46 แสดงว่าพ่อค้าขายปลีกผักให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการเพิ่มการรักษาความสะอาด ไม่ควรย้ายตลาดขายส่งไปไกล ควรอยู่ใกล้ ๆ เมือง ไม่ควรย้ายตลาดขายส่ง คิดเป็นร้อยละ 33.3, 20.5, 17.9 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Rajabhat Suansunandha University

บทที่ 5
การอภิปรายกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตลาดกลางผัก

จากการอภิปรายของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการในธุรกิจผัก ซึ่งได้แก่ เจ้าของตลาด พ่อค้าขายส่ง พ่อค้าขายปลีก และผู้ที่รับผิดชอบในการจัดตั้งตลาดกลางผักในจังหวัดพิษณุโลก สามารถสรุปได้ดังนี้

กลุ่มผู้ประกอบการเจ้าของตลาด

ในปัจจุบันมีเจ้าของตลาดที่เป็นผู้ดำเนินกิจการให้พ่อค้าขายส่งผักเช่าที่สำหรับจำหน่ายผักอยู่ 2 ราย ได้แก่นายวาสิต กวยะปาณิก และนายอนุชา น้อยวงศ์ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ทางราชการจะจัดให้มีการจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่ในจังหวัดพิษณุโลก ตามแผนการลงทุนจังหวัดพิษณุโลก ดังนี้

นายวาสิต กวยะปาณิก ปัจจุบันเช่าที่ของการรถไฟบริเวณข้างทางรถไฟติดกับตลาดขายส่งสินค้าบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด ได้แสดงความคิดเห็นต่อการที่จะมีการจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่ว่า เห็นด้วย ถ้าจะเป็นการสร้างความเจริญให้กับจังหวัดพิษณุโลก สำหรับตลาดที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันมีลักษณะของการจัดการในรูปแบบของความเป็นกันเอง ระหว่างเจ้าของตลาดและพ่อค้าขายส่งแบบที่แบบน้องไม่ได้มีกฎเกณฑ์ที่เป็นทางการมากนัก ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ตลาดขายส่งผักที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันมีพ่อค้าขายส่งเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก แต่การจัดตั้งตลาดแห่งใหม่ควรจะต้องคำนึงถึงศักยภาพในด้านต่าง ๆ เช่น ระยะที่ที่เหมาะสม การเข้าร่วมของพ่อค้าขายส่ง เป็นต้น ถ้าตลาดแห่งใหม่สามารถดำเนินการได้ก็น่าจะมีความเป็นไปได้เป็นอย่างมากในการจัดตั้งตลาดกลางผักที่สมบูรณ์มีระบบและมีมาตรฐาน

นายอนุชา น้อยวงศ์ ปัจจุบันใช้สถานที่ของตนเองให้พ่อค้าขายส่งผักนำผักเข้าซื้อขายได้ แสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วยว่าตลาดขายส่งผักที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันควรย้ายออกไปอยู่ที่จุดอื่นเพราะมีปัญหาเรื่องการจราจร และเพื่อให้เมืองพิษณุโลกมีความเจริญในอนาคต ซึ่งเสนอที่ที่น่าจะย้ายไปจัดตั้ง ซึ่งเป็นที่ดินของตนเองในเนื้อที่ประมาณ 90 ไร่ (ตามแผนที่และโฉนด ดูได้จากภาคผนวก ค) ซึ่งที่ดินแห่งนี้ห่างประมาณระยะห่างจากตลาดขายส่งผักปัจจุบันประมาณเพียง 1 กิโลเมตร สำหรับการดำเนินงาน จะไม่มีการเรียกเก็บค่าเช่าที่(ค่าเช่า) แต่จะเก็บเพียงค่าบำรุงเข้าของลงรับส่งผักเท่านั้น ส่วนการจัดระบบของตลาดต้องการให้องค์การตลาดเพื่อการเกษตร(อตก.) ได้ช่วยเข้าจัดระบบดำเนินงานให้ นอกจากนั้นนายอนุชา ยังได้แสดงความคิดเห็นว่า การค้าขายผักเป็นงานที่

เสี่ยงต่อการขาดทุน ถ้าผักขายไม่หมด หรือไม่สามารถขายได้ และก็มีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุจากการขนส่งที่เกิดขึ้นเป็นประจำ จึงมีความคิดเห็นว่าไม่อยากให้ตลาดที่จะจัดตั้งแห่งใหม่อยู่ไกลจากชุมชนมากนัก ควรเป็นบริเวณที่สามารถขนส่งสินค้าได้สะดวก และลดต้นทุน

กลุ่มพ่อค้าขายส่งและขายปลีก

จากการอภิปรายของพ่อค้าขายส่งและขายปลีกผัก พอจะสรุปได้ดังนี้

นายเสวิฐ บางเพ็ญสิทธิ์ แสดงความคิดเห็นว่า สถานที่ที่จะจัดตั้งตลาดขายส่งผักแห่งใหม่ควรจะเป็นที่ของเอกชน ที่อยู่ในเขตเทศบาลที่ไม่ไกลนัก เพราะถ้าจัดตั้งที่ไกลจากตัวเมืองมากจะทำให้มีต้นทุนในการขนส่งสูง และประกอบกับธุรกิจผักเป็นธุรกิจที่ไม่มีความแน่นอน เนื่องจากราคาของผักเปลี่ยนแปลงง่ายไม่แน่นอน และเป็นสินค้าที่เน่าเสียง่าย เนื่องจากสภาพอากาศ ฤดูกาล ระยะทางที่ขนส่ง นอกจากนี้ยังต้องมีการแข่งขันกับเกษตรกรผู้ผลิตที่นำผักเข้ามาร่วมขาย และใช้วิธีตัดราคากันเองเมื่อผักขายไม่หมด และพ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ มักจะดำเนินงานในอาชีพนี้ได้ไม่นาน เมื่อมีรายได้ดีขึ้นแล้วจะแสวงหาอาชีพอื่นต่อไป ตลาดสี่มุมเมืองเป็นเพียงตลาดผ่าน นอกจากผักที่มาจาก 5 จังหวัดหลักทางเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แพร่ น่าน และอุตรดิตถ์ เท่านั้นที่ไม่ได้เป็นเพียงแค่ผ่าน แต่สำหรับผักที่นำมาจากแม่สอดและจังหวัดอื่น ๆ เป็นการนำผักมาผ่านเพื่อบรรจุ และคัดเลือกเพื่อจัดมาตรฐานผัก และก็นำผักไปส่งยังตลาดสี่มุมเมือง สระบุรี นครปฐม และจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

นางรัชฎา ชาติยุทธิ แสดงความคิดเห็นว่า ถ้าตลาดขายส่งอยู่ไกลจากตลาดขายปลีกจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งจากตลาดขายส่งไปยังตลาดขายปลีกสูง เสนอแนะว่าถ้าจะต้องย้ายไม่ควรไปไกลมากนักเพราะจะเป็นการเพิ่มภาระเกี่ยวกับค่าขนส่ง

นางลำเทียน บุญช่วย แสดงความคิดเห็นว่า ผักที่ซื้อขายถ้าไม่สดก็จะทำให้ขายไม่ได้ราคา ถ้าแม้ว่าจะมีกรรมวิธีในการนำผักเข้าห้องเย็นก็จะไม่เหมือนกับผักสด ทำให้ผักขายได้ราคาไม่ดีเท่าผักสด และที่สำคัญถ้าตลาดขายส่งผักแห่งใหม่จะเกิดขึ้นก็ควรอยู่ติดถนนใหญ่

ผู้ค้าส่งและปลีกอื่น ๆ ได้แสดงความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันกับผู้ค้าส่งและปลีกที่ได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้ผู้ที่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ได้ย้ายตลาดที่ทำการขายส่งผักหลายครั้ง ทำให้เสียค่าใช้จ่าย เสียเวลา และเสียความรู้สึกต่อความไม่มั่นคง แต่ถ้าจะต้องมีการสร้างตลาดกลางขายส่งผักแห่งใหม่ ก็ขอให้เป็นสถานที่ที่มั่นคง โดยเฉพาะถ้าเป็นสถานที่ของทางราชการก็น่าจะดีกว่าของเอกชน

นายวิโรจน์ จิรัฐติกาลโชติประธานหอการค้าจังหวัดพิษณุโลก ได้อ้างถึงแผนการลงทุนจังหวัดพิษณุโลกที่ทางคณะผู้ศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ทำไว้ และมองเห็นว่าตลาดกลางผัก ผลไม้ และดอกไม้ เป็นธุรกิจที่สามารถพัฒนาให้มีมาตรฐานได้ สำหรับจังหวัดพิษณุโลกหลังจากที่ได้มีการเผยแพร่แผนดังกล่าวให้หน่วยงานภาคเอกชน และของรัฐทราบถึงโครงการที่ได้เสนอแนะไว้ในแผน องค์การตลาดเพื่อการเกษตรเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับแผนลงทุนของจังหวัดพิษณุโลกด้วยและมีความสนใจ จึงได้ตั้งกรรมการขึ้นมาเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งตลาดกลางดังกล่าว ซึ่งหลังจากศึกษาแล้วพบว่ามีความเป็นไปได้มาก จึงทำเรื่องถึงหอการค้าเพื่อแสดงความต้องการในการจัดทำโครงการดังกล่าว

สำหรับการดำเนินงานนั้นทางองค์การตลาดเพื่อการเกษตร จะจัดให้มีตลาดค้าส่ง ค้าปลีก อยู่ในสถานที่เดียวกัน มีการสร้างคลังเก็บรักษาสินค้า จัดระบบการซื้อขายแบบให้ประมูลเพื่อพยุงราคา เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้มีความมั่นใจขึ้น จัดให้มีแหล่งเงินทุนเข้าร่วมในโครงการ มีการบริการชั่งน้ำหนักสินค้าที่มีมาตรฐาน มีบริการด้านข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าเกษตร สร้างคลังสินค้ากลางเก็บปุ๋ยเคมีและสินค้าเกษตร แต่ในการจัดตั้งจำเป็นต้องใช้เนื้อที่ที่ค่อนข้างมาก ดังนั้นจึงขอให้ทางจังหวัดช่วยจัดหาที่ดินให้ ซึ่งผลสรุปว่าทางองค์การตลาดเพื่อการเกษตรมีความสนใจที่ดินบริเวณทุ่งทะเลแก้ว ด้านถนนเลี่ยงเมืองติดกับสำนักงานจัดรูปที่ดิน (รายละเอียดของโครงการคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร ดูได้จากภาคผนวก ค และจากโครงการขององค์การตลาดเพื่อการเกษตร ได้ศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการลงทุนแล้ว โดยจะใช้งบประมาณประมาณ 52 ล้านบาท)

สรุป

การอภิปรายกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตลาดกลางผัก ทั้งฝ่ายที่เป็นตัวแทนของทางจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของตลาด พ่อค้า-ขายส่ง และพ่อค้าขายปลีก ต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ถ้าจะมีการจัดตั้งตลาดกลางแห่งใหม่เพื่อเป็นการพัฒนาจังหวัดพิษณุโลกและจัดตั้งตลาดกลางผักให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนเพื่อลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การจราจร สภาพแวดล้อมของบริเวณที่ดำเนินการในปัจจุบัน ความไม่แน่นอนในเรื่องที่ดินทำการ ดังนั้นฝ่ายผู้ประกอบการเห็นว่า ถ้ามีการย้ายควรเป็นที่ที่สาวรและไม่ควรอยู่ไกลจากตัวเมืองมากนัก ควรติดถนนใหญ่ และถ้าองค์การตลาดเพื่อการเกษตรจะเข้าดำเนินการก็ขอให้มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการ ระยะเวลาที่จะดำเนินการเพื่อผู้ประกอบการจะได้เตรียมความพร้อม และวางแผนการดำเนินการของตนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่อไป

บทที่ 6
สรุปและข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดขายส่งผัก ในบริเวณด้านข้างโรงเรียนมงคุงราษฎร์ ติดกับโกดังบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) การขายส่งผักของพ่อค้าขายส่ง การดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อมีการจัดตั้งตลาดกลางขายส่งผักแห่งใหม่ ตามแผนการลงทุนจังหวัดพิษณุโลก

การศึกษาใช้วิธีสำรวจ โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพ่อค้าขายส่งผักจำนวน 154 รายและพ่อค้าขายปลีกผัก จำนวน 153 ราย และสำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าของตลาด ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว นอกจากนี้ทางคณะผู้ศึกษาได้จัดให้มีการประชุมเพื่อแสดงถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับการจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่ โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าร่วมประชุมอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็น

[redacted]

การดำเนินกิจการ

ตลาดขายส่งผักสดบริเวณตรงข้ามโรงเรียนมงคุงราษฎร์ ติดกับคลังสินค้าของบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด(มหาชน) ในเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ ริมถนนพุทธบูชาเป็นจุดที่ทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนผักสดขนาดย่อมถึงใหญ่ที่นายวาสิต กวยะปาณิก ได้เช่าจากการรถไฟแห่งประเทศไทยตั้งแต่ประมาณ ปี พ.ศ. 2535 เพื่อดำเนินกิจการ โดยไม่ได้กำหนดระยะเวลาเช่าแต่เสียค่าใช้จ่ายเป็นรายวัน ๆ ละ 600 บาท

ผู้ดำเนินกิจการได้ลงทุนสิ่งปลูกสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งไฟฟ้า น้ำประปาไปแล้วประมาณ 5 ล้านบาท โดยคาดว่าจะคุ้มทุนภายใน 5 ปี ลักษณะของสิ่งปลูกสร้างเป็นแผงชั่วคราวหลังคามุงกะสีไม่ใช่อาคารถาวร พร้อมจะรื้อถอนได้ทันทีถ้าไม่ได้รับการอนุญาตให้ดำเนินการจากทางการรถไฟแห่งประเทศไทย

จำนวนผู้ค้าขายในตลาด

ผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาดขายส่งแห่งนี้มาจากหลายจังหวัด และมักจากตลาดแห่งนี้ก็ออกไปสู่ผู้บริโภคหรือตลาดขายส่งแห่งอื่นเป็นจำนวนที่มาก ซึ่งสามารถแยกประเภทผู้ที่เข้ามาทำการค้าตามพฤติกรรมที่เข้ามาได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

1. ผู้ซื้อประจำ ได้แก่

1.1 พ่อค้าที่มาจากตลาดขายส่งในกรุงเทพฯ จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาซื้อผักสดจากตลาดไปขายส่งต่อยังตลาดที่กรุงเทพฯ มีจำนวนประมาณวันละ 10 ราย โดยแต่ละรายจะซื้อผักในปริมาณที่มากประมาณร้อยละ 60 ของผักที่ขายออกจากตลาดทั้งหมด ในแต่ละวันเป็นการซื้อขายโดยกลุ่มพ่อค้านี้เพื่อไปส่งยังตลาดสี่มุมเมืองของกรุงเทพฯ

1.2 พ่อค้าในพื้นที่ คือ พ่อค้าในจังหวัดพิษณุโลกที่เข้ามาทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนผักสดในตลาดแห่งนี้ รายใหญ่ ๆ มีจำนวนประมาณ 10 ราย โดยจะไปซื้อผักจากแหล่งผลิตแถบภาคเหนือตอนบนมาจำหน่ายในตลาด และที่นำผักในตลาดไปขายส่งต่อยังตลาดขายส่งในกรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังมีพ่อค้ารายย่อย ๆ ที่นำผักในพื้นที่มาจำหน่ายแล้วซื้อผักบางชนิดตามที่ลูกค้าสั่งอีกหลายราย แต่ละรายจะซื้อผักเพื่อกลับไปจำหน่ายในปริมาณไม่มากนัก พอประมาณได้ราว ๆ ร้อยละ 20 ของผักที่ขายออกจากตลาดทั้งหมดในแต่ละวัน

1.3 พ่อค้าจากจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือผู้ที่นำผักมาจำหน่ายแล้วซื้อผักบางชนิดกลับไปตามแต่ลูกค้าจะสั่ง อาจมีบางรายที่มาซื้อเพียงอย่างเดียวแต่ก็ซื้อในปริมาณไม่มากนัก เพราะฉะนั้นผักที่ถูกซื้อโดยกลุ่มพ่อค้านี้จะเป็นเพียงประมาณร้อยละ 10 ของผักที่ขายในแต่ละวัน

2. ผู้ซื้อเป็นครั้งคราว ได้แก่ พ่อค้าจากจังหวัดในภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งจะมาทำการซื้อขายในตลาดแห่งนี้เป็นบางครั้งบางคราวขึ้นอยู่กับราคาของผักที่ขึ้นลง เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย ผักจะถูกซื้อโดยพ่อค้าจากแหล่งนี้ประมาณร้อยละ 10 ของปริมาณผักที่ขายออกจากตลาดทั้งหมดในแต่ละวัน

ปริมาณและแหล่งที่มาของผัก

โดยปกติแล้วในแต่ละวันจะมีรถเข้ามาทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนผักสด ประมาณวันละ 100-200 คัน โดยสามารถแยกได้ดังนี้

1. ผักที่เข้าสู่ตลาดในปริมาณที่มากเป็นช่วง โดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตามฤดูกาล จากแหล่งปลูกต่าง ๆ โดยเข้าสู่ตลาดในปริมาณวันละ 300-400 คัน

2. ผักยืนพื้นที่มีอยู่ประจำตลอดทั้งปี โดยผักประเภทนี้จะมีเข้าสู่ตลาดเป็นประจำทุกวัน ในปริมาณที่มากน้อยใกล้เคียงกันได้แก่ คะน้า มะเขือยาว ถั่วฝักยาว แตงกวา มะระ พริกหยวก พริกขี้หนู มะเขือเทศ หอม ผักชี มันเทศ ผักกาดขาว หัวผักกาด ผักกวางตุ้ง ฯลฯ โดยมีปริมาณรวมกันวันละประมาณ ๑๐๐ คัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

แหล่งที่มาของผัก

ผักที่เข้าสู่ตลาดรายย่งหรือจุดรวมผักสดนี้มาจากแหล่งปลูกหลายแห่งในประเทศ หมุนเวียนเข้าสู่ตลาดตามฤดูกาลและราคาของผัก เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดผักสดแหล่งอื่นๆ อาจจะสรุปแหล่งที่มาของผู้ที่เข้าสู่ตลาดได้ดังนี้

1. ผักจากแหล่งปลูกในจังหวัดในภาคเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ พะเยา น่าน ตาก โดยผักจากแหล่งปลูกนี้เข้าสู่ตลาดมากถึงร้อยละ 40 ของผักที่เข้าสู่ตลาดนี้ในแต่ละวัน

2. ผักจากจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดพิษณุโลกได้แก่ จังหวัดพิจิตร สุโขทัย อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร โดยผักจากแหล่งนี้จะเข้าสู่ตลาดประมาณร้อยละ 30 ของปริมาณผักทั้งหมดในแต่ละวัน

3. ผักที่ปลูกในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจะเข้าสู่ตลาดประมาณร้อยละ 10 ของปริมาณผักที่เข้าสู่ตลาดทั้งหมดในแต่ละวัน

4. ผักจากแหล่งปลูกในจังหวัดทางภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ ซึ่งจะไม่เข้าสู่ตลาดเป็นประจำทุกวัน แต่จะเข้ามาเพียงบางส่วนตามราคาของผักที่ปรับตัวเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย โดยจะมีการตรวจสอบราคาผักกันทุกวัน คาดว่าผักจากแหล่งนี้จะเข้าสู่ตลาดประมาณร้อยละ 20 ของปริมาณผักทั้งหมดที่เข้าสู่ตลาดในแต่ละวัน

ค่าใช้จ่ายของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด

มีผู้นำผักมาจำหน่ายในตลาดประมาณวันละกว่าร้อยราย โดยรถผักจะเข้า-ออกตลอดเวลาตั้งแต่เช้าถึงราว ๆ 3 ทุ่มเศษ เมื่อรถเข้าจอดเทียบในบริเวณที่จอดแล้วจะจ่ายค่าจอดคันละ 20 บาท ต่อ 1 เที่ยว สำหรับรถใหญ่ และ 10 บาท ต่อ 1 เที่ยวสำหรับรถเล็ก

ส่วนการจัดล็อคนั้นจะทำเป็นแผงเสาเหล็กหลังคาสังกะสีขนาด 2.5x5 เมตร มีทั้งหมด 75 ล็อค โดยให้เช่า 2 วิธีคือ

1. ให้เช่าระยะยาวโดยทำสัญญาเช่า 5 ปี เสียค่าใช้จ่ายครั้งเดียวเป็นเงิน 25,000 บาท/ต่อ 1 ล็อค

2. ให้เช่าล็อคแบบเดือนต่อเดือน โดยเสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 - 1,200 บาท โดยไม่ต้องทำสัญญา และผู้ให้เช่าอาจเลิกให้เช่าได้เลยเพราะไม่มีสัญญา นอกจากนี้ผู้ค้าขายผักในตลาดขายส่งผักแห่งนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก คือ ผู้เช่าล็อคทั้งหมดจะต้องเสียค่าเก็บขยะแก่ผู้ดำเนินกิจการวันละ 10 บาท ต่อ 1 ล็อค

3. ค่าจ้างคนขับรถในการไปรับซื้อผักหรือนำผักไปจำหน่ายตามระยะทางใกล้-ไกล และขนาดของรถบรรทุก ซึ่งราคาสูงสุดไม่เกิน 1,000 บาท ต่อ 1 เที่ยว

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

4. ค่าจ้างเด็กรถคนละ 250 บาทต่อ 1 เที่ยว ซึ่งถ้ารถใหญ่ตั้งแต่หกล้อขึ้นไปก็จะต้องมีเด็กรถประมาณเที่ยวละ 2 คน

5. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงมาก-น้อยตามระยะทางที่รถเดินทางไป

6. ค่าสามล้อรับจ้างที่ใช้ในการขนถ่ายผักสดจากรถของผู้ขายไปยังรถของผู้ซื้อ ราคาประมาณ 10 บาทต่อเที่ยว

กำไรของผู้ที่เข้ามาทำการค้าในตลาด

มูลค่าของผักสดที่เข้าสู่ตลาดขายส่งผักแห่งนี้ สามารถแยกตามขนาดของรถได้ดังนี้

1. รถสี่ล้อซึ่งบรรทุกเต็มคันจะมีมูลค่าประมาณ 10,000-15,000 บาท/ต่อ 1 คัน

2. รถหกล้อซึ่งบรรทุกเต็มคันจะมีมูลค่าประมาณ 30,000-40,000 บาท/ต่อ 1 คัน

3. รถสิบล้อซึ่งบรรทุกเต็มคันจะมีมูลค่าประมาณ 50,000-60,000 บาท/ต่อ 1 คัน

สำหรับผลกำไรจากการค้าจะมากหรือน้อยขึ้นลงตามราคาที่เปลี่ยนแปลงของตลาดในแต่ละวัน ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะมีผลกำไรตามขนาดของรถดังนี้

1. รถสี่ล้อหรือรถเล็ก หากไม่ต้องจ่ายคนรับรถจะได้กำไรประมาณวันละ 1,000 บาท

2. รถหกล้ออาจจะได้กำไรประมาณวันละ 2,000 บาท

3. รถสิบล้อจะได้กำไรประมาณวันละ 2,500 - 3,000 บาท

แต่ผลกำไรที่กล่าวถึงนี้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับฤดูกาล ความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงบางครั้งอาจขาดทุนก็มี

ปัญหาและอุปสรรค

ในสภาพการณ์ปัจจุบันยังไม่มีปัญหาและอุปสรรคมากนัก การดำเนินกิจการของผู้ประกอบการต่าง ๆ ยังพอไปได้ แต่ในอนาคตอันใกล้นี้อาจจะมีปัญหา เช่น ได้ทราบว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย มีนโยบายจะสร้างทางรถไฟแบบรางคู่ในบริเวณนั้น อาจจะต้องย้ายตลาดไปอยู่ที่อื่น และนอกจากนั้นยังอาจจะมีผลกระทบต่อการจราจรในละแวกนั้นบ้าง เพราะจะมีรถขนผักเข้าออกอยู่ตลอดเวลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายส่งผัก

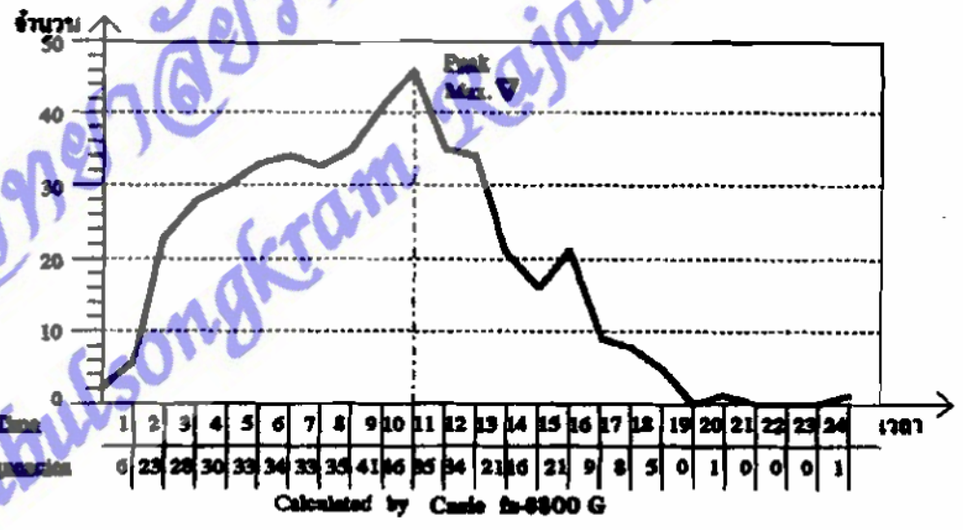
จากการสำรวจพบว่า พ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 30-39 ปี สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร นครสวรรค์ และจังหวัดอื่น ๆ ส่วนใหญ่ทำธุรกิจการขายส่งผักมาแล้วนานกว่า 5 ปี การดำเนินงานพ่อค้าขายส่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ดำเนินงานด้วยตนเองทั้งหมดและอาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ทำก่อนที่จะมาขายส่งผัก

ชนิดและแหล่งที่มาของผัก

ชนิดของผักที่พ่อค้าขายส่งนำมาจำหน่ายที่ตลาดขายส่งบริเวณตรงข้ามโรงเรียนแม่ตุง-ราษฎร์ อ.เมือง จังหวัดพิษณุโลก เรียงตามลำดับปริมาณจากมากไปน้อย ได้แก่ กะหล่ำปลี ผักกาดขาว ผักคะน้า พริกอ่อน มะเขือยาว พริกชี้ฟ้า หอมหัวใหญ่ แตงกวา มะเขือเทศ ผักชี ผักบุ้งจีน ผักกวางตุ้ง ถั่วฝักยาว ถั่วดันเดา ต้นหอม ฟักทอง มะเขือม่วง แครอท ขึ้นฉ่าย ข้าวโพดอ่อน ผักกะเฉด ตะไคร้ มะเขือพวง ดอกหอม มะระจีน ขิง มะเขือเจ้าพระยา ข่า ถั่วงอก และผักอื่น ๆ สำหรับแหล่งที่ที่พ่อค้าขายส่งผักนำผักมาจำหน่ายส่วนใหญ่เป็นผักที่ผลิตในจังหวัดพิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย พิจิตร น่าน เชียงใหม่ นครสวรรค์ ตาก แพร่ หนองคาย เชียงราย กำแพงเพชร กรุงเทพฯ ตามลำดับ และที่พ่อค้าส่งได้ผักมาจำหน่ายส่วนใหญ่ ใช้วิธีไปรับจากแหล่งผลิตด้วยตนเอง

ช่วงเวลาของตลาด

ตลาดปกติจะเปิดให้มีการซื้อขายตลอด 24 ชั่วโมง แต่ช่วงเวลาที่มีการซื้อขายกันมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเช้า ประมาณ 10.00 น.



มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

วิธีการกำหนดราคาผักที่ซื้อขาย

ในการกำหนดราคาของผักที่ซื้อขายกันในตลาดขายส่งผักส่วนใหญ่ผู้ขาย ซึ่งหมายถึงผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดราคากันเอง แต่ก็มีการใช้วิธีตกลงราคากันบ้างในแต่ละวัน นอกจากนั้นอาจจะขึ้นอยู่กับปริมาณของผักที่ซื้อขายในแต่ละช่วงเวลา และคุณภาพของผักที่นำมาขาย สำหรับราคาที่ขายต่อให้กับพ่อค้าปลีกส่วนใหญ่แล้ว พ่อค้าขายส่งจะเป็นผู้กำหนดราคาเอง นอกจากนั้นอาจจะใช้วิธีตกลงราคากับพ่อค้าขายปลีก และก็อาจจะขึ้นอยู่กับฤดูกาลของผัก การกำหนดราคาที่ซื้อขายกันในแต่ละวันส่วนใหญ่จะเท่ากัน และราคาที่พ่อค้าขายส่งแต่ละร้านกำหนดส่วนใหญ่จะมีราคาที่ใกล้เคียงกัน

การกำหนดค่าเช่า

การกำหนดค่าเช่าที่สำหรับนำผักเข้ามาจำหน่าย เจ้าของตลาดจะเป็นผู้กำหนดราคาตามที่ตายตัว และไม่มีการทำสัญญาเช่า

การเก็บรักษาผัก

เมื่อนำผักเข้ามาในตลาดขายส่งผักแล้ว พ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่ใช้วิธีจำหน่ายทันที แต่ถ้ายังไม่ได้จำหน่ายก็จะมีการจัดแยกประเภทของผัก จัดเรียงเข้าเป็นแถวโดยรวมกัน จัดเรียงตามชนิดของผักที่ขายดีก่อนหลัง หรือบางรายก็เก็บไว้บนรถรอจนกว่าจะมีผู้มาซื้อ แต่ถ้าผักขายไม่หมด พ่อค้าขายส่งส่วนใหญ่จะเก็บไว้ขายในวันรุ่งขึ้น สำหรับสถานที่จัดเก็บผัก พ่อค้าขายส่งส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีเพียงพอแล้ว

การขนส่ง

ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผักมาจำหน่ายส่วนใหญ่เป็นรถบิ๊กอัพ รถบรรทุก 6 ล้อ รถบรรทุก 10 ล้อ ส่วนการกำหนดค่าขนส่งผู้ผลิตที่นำผักมาส่งจะเป็นผู้ออกค่าขนส่งให้ แต่ก็มีบางส่วนที่ผู้ซื้อเป็นผู้ออกเอง หรือบางรายใช้วิธีตกลงกันแล้วแต่กรณี

บรรจุภัณฑ์ที่ใช้สำหรับขำระค่าผัก

บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในการใส่ผักมาจำหน่ายที่ตลาดขายส่ง ส่วนใหญ่ใช้ถุงพลาสติกเป็นภาชนะบรรจุผัก สำหรับการชำระค่าผัก ส่วนใหญ่ ใช้วิธีการชำระเงินสดเป็นค่าผัก นอกนั้นใช้วิธีชำระเป็นงวด ๆ ตามแต่จะตกลงกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต Pibulsongkram Rajabhat University

ความคิดเห็นและปัญหาอุปสรรคของพ่อค้าขายส่งผัก

พ่อค้าขายส่งผักส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าบริเวณที่ทำการซื้อขายในปัจจุบันและควรที่แล้ว แต่มีปัญหาด้านสถานที่มีแคบ การจัดทำความสะอาดยังไม่ดีพอ การจราจรติดขัด ตลาดยังไม่มีคุณภาพ และราคาที่ซื้อขายกันยังไม่ค่อยเป็นธรรม

ข้อเสนอแนะ

พ่อค้าขายส่งผักได้เสนอแนะว่า ถ้าจะมีการจัดตั้งตลาดกลางขายส่งผักแห่งใหม่ควรจะเป็นเส้นทางระหว่างพิษณุโลก-วังทอง หรืออาจจะเป็นเส้นทาง พิษณุโลก - บ้านกร่าง บ้านคลอง - มหาวิทยาลัยนเรศวร(หนองอ้อ) และเส้นทางบายพาสทุกเส้น แต่ไม่ควรอยู่ไกลจากตัวเมืองมากนัก สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด ควรให้เจ้าหน้าที่ของทางเทศบาลได้ดูแลเรื่องความสะอาดให้มากขึ้น และถ้าเป็นไปได้ควรเพิ่มเนื้อที่ของตลาดให้กว้างขวางขึ้น

สรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของพ่อค้าขายปลีกผัก

จากการสำรวจพบว่าพ่อค้าขายปลีกผักส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุอยู่ในช่วง 40-49 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาและมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก ได้ประกอบอาชีพขายผักมาแล้วมากกว่า 5 ปี มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 2,000 บาท/เดือน อาชีพอื่นนอกจากขายผักส่วนใหญ่ไม่มี การดำเนินงานผู้ขายปลีกจะเป็นผู้ขายด้วยตนเอง บางรายก็มีบุคคลในครอบครัวมาช่วยบ้าง

ชนิดและแหล่งที่มาของผัก

ผักที่ขายอยู่เป็นประจำเรียงตามลำดับจำนวนจากมากไปน้อย ได้แก่ แตงกวา พริกชี้หนู ผักชี พริกย่อน ผักคะน้า ต้นหอม มะเขือยาว ถั่วฝักยาว มะเขือเทศ กะหล่ำปลี ผักบุ้งจีน มะเขือพวง ผักกาดขาว หอมหัวใหญ่ หัวผักกาด ผักกวางตุ้ง ข้าวโพดอ่อน ตะไคร้ ขึ้นฉ่าย ขิง มะเขือม่วง ถั่วงอก ข่า ถั่วลันเตา ผักทอง ดอกหอม มะเขือเจ้าพระยา มะระจีน ผักกระเฉด แครอท และอื่น ๆ สำหรับแหล่งที่ได้ผักมาขายส่วนใหญ่ จะมาจากตลาดขายส่งบริเวณตรงข้ามโรงเรียนผดุงราษฎร์ โดยไปรับจากร้านขายส่งด้วยตนเอง แต่ก็มีบางส่วนมาจากที่อื่น ๆ เช่น จากเจ้าของสวนผักในจังหวัดพิษณุโลก และผู้นำมาขายรายย่อย ส่วนใหญ่ไม่ค่อยแน่นอน แต่ก็มีเป็นจำนวนมากที่ซื้อจากเจ้าประจำ กรณีที่ผักขายไม่หมดในแต่ละวันพ่อค้าขายปลีกจะเก็บไว้ขายต่อในวันถัดไป และมีบางส่วนที่นำมาขายเศษลัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

การกำหนดราคา

วิธีการกำหนดราคาพ่อค้าขายปลีกส่วนใหญ่ใช้วิธีกำหนดราคาเท่ากันกับร้านอื่น ๆ แต่ก็มีส่วนหนึ่งกำหนดโดยบวกเพิ่มจากราคาที่รับมาจากพ่อค้าขายส่งตามที่ต้องการ

ติดต่อเช่าที่

การติดต่อเช่าที่ทางตลาดได้กำหนดราคาค่าเช่าคงที่ตายตัว แต่ก็มีบางส่วนที่ติดตามเนื้อที่ที่เช่า

ความคิดเห็นของพ่อค้าขายปลีกต่อตลาดขายส่ง

พ่อค้าปลีกส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าตลาดขายส่งที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันว่าคับแคบแล้ว แต่ก็มีบางส่วนที่ให้ความคิดเห็นว่ายังสะดวก ส่วนราชการควรเข้าไปมีบทบาทกำกับดูแล ราคายังไม่ค่อยเป็นธรรม มีการจราจรติดขัดและขาดมาตรฐานที่ดี สำหรับการจัดตั้งตลาดกลางผักแห่งใหม่ พ่อค้าปลีกส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการสร้างตลาดแห่งใหม่ แต่ก็มีบางส่วนที่มีความคิดเห็นว่าเห็นด้วยและรู้สึกเฉย ๆ แต่ถ้าจะต้องมีการสร้างตลาดแห่งใหม่บริเวณที่คิดว่าน่าจะสร้าง ควรจะเป็นแถบทาง บ้านคลอง - มหาวิทยาลัยนเรศวร(หนองอ้อ) และมีบางส่วนแสดงว่า เส้นทาง พิษณุโลก - บ้านกร่าง , พิษณุโลก - วังทอง

ปัญหาอุปสรรคที่พบของพ่อค้าขายปลีกเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดกลางขายส่งผักแห่งใหม่

ปัญหาที่พ่อค้าขายปลีกพบส่วนใหญ่เป็นเรื่องของผักที่นำเข้ามาไม่สามารถเก็บได้ คุณภาพผักไม่ค่อยดี สถานที่คับแคบ และราคาไม่ค่อยแน่นอน

ข้อเสนอแนะของพ่อค้าขายปลีก

พ่อค้าขายปลีกมักส่วนใหญ่เสนอว่าควรมีการเพิ่มการรักษาความสะอาดของตลาดขายส่งผักให้มากขึ้นและไม่ควรย้ายตลาดขายส่งออกไปไกล ควรอยู่ใกล้ ๆ เมือง หรือถ้าจะอยู่ที่เดิมคิดว่าดีอยู่แล้ว แต่ก็มีบางส่วนที่เสนอว่าควรจะเพิ่มจำนวนตลาด ขยายสถานที่ให้กว้างขวางกว่าเดิมและควรมีการกำหนดราคาให้เป็นมาตรฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

สรุปผลการสนทนากลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของตลาดสด

ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของตลาด พ่อค้าขายส่ง และพ่อค้าขายปลีก ต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ถ้าจะมีการย้ายตลาดขายส่งผักไปตั้งในที่แห่งใหม่ เพื่อเป็นการพัฒนาจังหวัดและจัดสร้างตลาดแห่งใหม่ให้ได้มาตรฐาน มีความมั่นคงถาวร ทุกฝ่ายก็เห็นด้วยแต่ก็ให้ข้อเสนอแนะว่าไม่ควรอยู่ไกลจากตัวเมืองมากนัก และน่าจะต้องติดถนนใหญ่ ควรชี้แจงให้ผู้ประกอบการทุกฝ่ายได้ทราบถึงขั้นตอน วิธีการในการดำเนินงานขององค์การตลาดเพื่อการเกษตรให้ผู้ประกอบการได้ทราบด้วย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ทางจังหวัดพิษณุโลก โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการจัดตั้งตลาดกลาง ควรให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์ถึงโครงการ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงขั้นตอน ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในแง่ของการต่อต้าน ดังนั้น ควรให้ความสำคัญต่อความรู้สึกของผู้ดำเนินธุรกิจผักในปัจจุบันด้วย

2. ควรมีการศึกษาในรายละเอียดของโครงการให้มากกว่านี้ เพื่อจะได้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมาย

3. การจัดตั้งตลาดแห่งใหม่ ควรได้รับความร่วมมือจากเจ้าของตลาดในปัจจุบันและผู้ที่เป็นทั้งพ่อค้าขายส่งและพ่อค้าขายปลีก

4. ควรให้ความรู้ แก่ผู้ประกอบการที่เป็นพ่อค้าขายส่ง เกี่ยวกับการบริหารงาน และดำเนินงานขององค์การตลาดเพื่อการเกษตร

5. ควรพิจารณาให้เหมาะสมต่อทุก ๆ ฝ่ายทั้งทำเลที่ตั้งของตลาดกลางและเวลาที่จะเริ่มโครงการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสำหรับพ่อค้าขายส่งผัก และพ่อค้าขายปลีกผัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

แบบสอบถามสำหรับผู้ค้าส่งผัก

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งตลาดพืชผักในเขต อ.เมือง จ.พิษณุโลก

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ (พ่อค้าส่ง)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ ( ) ต่ำกว่า 20 ปี ( ) 20 - 29 ปี
   ( ) 30 - 39 ปี ( ) 40 - 49 ปี
   ( ) 50 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา ( ) ประถมศึกษา ( ) มัธยมศึกษา
   ( ) อนุปริญญา ( ) ปริญญาตรี
   ( ) สูงกว่าปริญญาตรี
4. ภูมิลำเนา อำเภอ.....จังหวัด.....
5. ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
   จังหวัด.....

ตอนที่ 2 การดำเนินงานของผู้ประกอบการ (พ่อค้าส่ง)

1. ระยะเวลาที่ดำเนินงานมาแล้ว
   ( ) ต่ำกว่า 1 ปี ( ) 1 - 2 ปี
   ( ) 3 - 5 ปี ( ) มากกว่า 5 ปี
2. การดำเนินงาน
   ( ) ดำเนินงานด้วยตนเองทั้งหมด ( ) จ้างลูกจ้างมาช่วย
   ( ) มีบุคคลภายในครอบครัวมาช่วย ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

3. ชนิดของผักที่ซื้อขาย (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) ผักคะน้า	( ) ผักบุ้งจีน	( ) ผักกาดขาว
( ) กะหล่ำปลี	( ) พริกอ่อน	( ) พริกชี้หนู
( ) แตงกวา	( ) ถั่วฝักยาว	( ) ถั่วแขก
( ) มะเขือยาว	( ) มะเขือเทศ	( ) มะเขือม่วง
( ) มะเขือเจ้าพระยา	( ) มะเขือพวง	( ) ขิง
( ) ข้าวโพดอ่อน	( ) มะระจีน	( ) ผักกะเฉด
( ) หัวผักกาด	( ) ผักกวางตุ้ง	( ) หอมหัวใหญ่
( ) ดอกหอม	( ) ถั่วลันเตา	( ) ตะไคร้
( ) ผักชี	( ) ต้นหอม	( ) ขึ้นฉ่าย
( ) แครอท	( ) ฟักทอง	( ) ข่า

( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

4. ก่อนที่ท่านจะมาใช้สถานที่แห่งนี้ ท่านใช้สถานที่ไหนมาก่อน

( ) ใช้สถานที่นี้เป็นครั้งแรก

( ) ใช้ที่.....

5. อาชีพอื่นที่ท่านทำนอกจากขายผัก

( ) ไม่มี

( ) มี ได้แก่.....

6. รายได้เฉลี่ยเดือนละประมาณ.....บาท

7. ท่านนำผักมาจาก อำเภอ..... จังหวัด.....

8. อาชีพที่ทำก่อนมาประกอบอาชีพขายส่งผัก

( ) รับจ้างทั่วไป	( ) ขับรถรับจ้าง
( ) ทำนา	( ) ทำไร่
( ) ทำสวน	( ) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
( ) ค้าขาย	( ) อื่น ๆ .....

9. ช่วงเวลาที่มีการซื้อขายกันมากที่สุด

( ) ช่วงเช้า เวลา.....

( ) ช่วงบ่าย เวลา.....

( ) ช่วงเย็น เวลา.....

( ) ช่วงกลางคืน เวลา.....

( ) ไม่แน่นอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

10. บรรจุภัณฑ์ที่ใช้บรรจุผัก

( ) ถุงพลาสติก ( ) เข่ง

( ) ตะกร้าพลาสติก ( ) อื่น ๆ .....

11. กรณีที่ผักขายไม่หมด ท่านดำเนินการอย่างไร

( ) เก็บไว้ขายต่อวันรุ่งขึ้น ( ) เททิ้ง

( ) นำไปขายแหล่งอื่น ( ) อื่น ๆ .....

12. การกำหนดราคาที่รับซื้อ

( ) ผู้ขายกำหนดราคาเอง

( ) ผู้ซื้อกำหนดราคาเอง

( ) ไม่มีข้อตกลงกับผู้ขายในแต่ละวัน

( ) กำหนดราคาเป็นมาตรฐาน

( ) ขึ้นอยู่กับปริมาณของผักในแต่ละช่วง

( ) ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผัก

( ) อื่น ๆ .....

13. วิธีการกำหนดราคาที่ขายให้กับผู้ขายปลีก (ผู้ค้ารายย่อย)

( ) ผู้ขายส่งกำหนดราคาเอง

( ) ผู้ซื้อกำหนดราคาเอง

( ) เป็นราคามาตรฐาน

( ) ขึ้นอยู่กับปริมาณของผัก

( ) ไม่มีข้อตกลงราคากับผู้ซื้อ

( ) ขึ้นอยู่กับคุณภาพของผัก

( ) ขึ้นอยู่กับปริมาณของผักที่ซื้อขาย

( ) อื่น ๆ .....

14. วิธีการกำหนดราคาผักในแต่ละช่วงของวัน

( ) เท่ากัน ( ) ช่วงเช้าแพงกว่า

( ) ช่วงกลางวันแพงกว่า ( ) ช่วงเย็นแพงกว่า

( ) แล้วแต่การเจรจาตกลงต่อรอง ( ) อื่น ๆ.....

15. ราคาผักที่ขายของแต่ละเจ้า

( ) กำหนดให้เท่ากัน ( ) กำหนดแตกต่างกัน

( ) ใกล้เคียงกัน ( ) อื่น ๆ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

16. ค่าเช่าที่

( ) กำหนดราคาตายตัว.....บาท/วัน /ขนาดพื้นที่.....เมตร

( ) กำหนดราคาตายตัว.....บาท/เดือน /ขนาดพื้นที่.....เมตร

( ) กำหนดราคาตายตัว.....บาท/ปี /ขนาดพื้นที่.....เมตร

( ) คิดตามปริมาณผักที่นำมาจำหน่าย

( ) คิดตามเนื้อที่ที่เช่า

( ) อื่น ๆ.....

17. มีการทำสัญญาเช่าที่ขายผักหรือไม่

( ) มี ระยะเวลาที่ทำ.....

( ) ไม่มี

( ) แล้วแต่ตกลงกับเจ้าหน้าที่

( ) อื่น ๆ.....

18. ชนิดของรถที่นำผักมาส่ง

( ) รถปิ๊กอัพ ( ) รถเก๋ง

( ) รถบรรทุก 10 ล้อ ( ) รถบรรทุก 6 ล้อ

( ) รถสามล้อแดง ( ) รถสามล้อรับจ้างทั่วไป

( ) รถเข็น ( ) รถไฟ

( ) อื่น ๆ.....

19. การเก็บรักษาสินค้าที่ส่งถึงร้าน

( ) จัดเรียงเข้าเป็นแถวโดยรวมกัน

( ) จัดแยกประเภทของผัก

( ) จัดตามชนิดของผักที่ขายดีก่อนหลัง

( ) เก็บไว้บนรถที่นำมาส่งจนกว่าจะมีผู้มาซื้อต่อ

( ) อื่น ๆ.....

20. วิธีการที่ได้ผักมาจำหน่าย

( ) ไปรับด้วยตนเองจากแหล่งผลิต

( ) ผู้ผลิตนำมาส่งถึงร้าน

( ) อื่น ๆ.....

21. สถานที่เก็บรักษาผักเพื่อจำหน่าย

( ) มีเพียงพอ ( ) ยังไม่เพียงพอ ( ) อื่น ๆ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

22. หลังจากรับผักมาแล้วขั้นตอนต่อไป
( ) จัดเก็บเข้าตามที่ที่ได้จัดเตรียมไว้
( ) จำหน่ายทันที
( ) จัดมาตรฐานโดยการเลือกผักที่เน่าเสียออกและจัดขนาดของผัก
( ) ขายตลอดกันไป
( ) อื่น ๆ.....

23. ท่านส่งผักใครเป็นผู้ชำระ
( ) ผู้ผลิตที่นำผักมาส่งออกเอง ( ) ผู้ซื้อที่เป็นผู้ค้าส่งออกเอง
( ) แล้วแต่จะตกลงกัน ( ) อื่น ๆ.....

24. เงื่อนไขของการชำระเงิน
( ) ชำระเงินสด
( ) ชำระเป็นงวดตามที่ตกลงกัน
( ) แล้วแต่จะตกลงกัน
( ) อื่น ๆ.....

25. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับตลาดที่ซื้อขายอยู่ในขณะนี้
( ) ควรมีการพัฒนาให้มีมาตรฐาน
( ) ส่วนราชการควรเข้ามามีบทบาทเป็นผู้กำกับดูแล
( ) ราคาที่ซื้อขายยังไม่เป็นธรรม
( ) ทำให้การจราจรติดขัดได้
( ) สะดวกดีแล้ว
( ) การทำความสะอาดยังไม่ดีเท่าที่ควร
( ) อื่น ๆ.....

26. หากสถานที่นี้ถูกห้ามใช้ ท่านคิดว่าควรจัดตั้งใหม่ในบริเวณใด
( ) เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก-วังทอง
( ) เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก-บ้านกร่าง
( ) เส้นทาง บ้านคลอง-มหาวิทยาลัยนเรศวร หนองอ้อ
( ) เส้นทางจากทางแยกไปวัดโบสถ์-วัดโบสถ์
( ) เส้นทางแนวบายพาสทุกเส้น
( ) อื่น ๆ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

27. ปัญหาอุปสรรคที่ท่านพบเกี่ยวกับตลาดขายส่งผัก

.....

.....

.....

28. ข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับตลาดขายส่งผัก

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

แบบสอบถามสำหรับผู้ค้าปลีกผัก

เรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งตลาดกลางพืชผักในเขต อ.เมือง จ.พิษณุโลก

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ (ผู้ค้าปลีกผัก)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ค้าปลีกผัก

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ ( ) ต่ำกว่า 20 ปี ( ) 20 - 29 ปี
   ( ) 30 - 39 ปี ( ) 40 - 49 ปี
   ( ) 50 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา ( ) ประถมศึกษา ( ) มัธยมศึกษา
   ( ) อนุปริญญา ( ) ปริญญาตรี
   ( ) สูงกว่าปริญญาตรี
4. ภูมิลำเนา อำเภอ.....
   จังหวัด.....

ตอนที่ 2 การดำเนินงานของผู้ขายปลีกผัก

1. ระยะเวลาที่ดำเนินงานมาแล้ว
   ( ) ต่ำกว่า 1 ปี
   ( ) 1 - 2 ปี
   ( ) 3 - 5 ปี
   ( ) มากกว่า 5 ปี
2. การดำเนินงาน
   ( ) ขายเอง ( ) จ้างคนอื่นช่วย
   ( ) มีบุคคลในครอบครัวมาช่วย ( ) อื่น ๆ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

3. ชนิดของผักที่ซื้อขาย (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

( ) ผักคะน้า	( ) ผักบุ้งจีน	( ) ผักกาดขาว
( ) กะหล่ำปลี	( ) พริกอ่อน	( ) พริกชี้หนู
( ) แตงกวา	( ) ถั่วฝักยาว	( ) ถั่วงอก
( ) มะเขือยาว	( ) มะเขือเทศ	( ) มะเขือม่วง
( ) มะเขือเจ้าพระยา	( ) มะเขือพวง	( ) ขิง
( ) ข้าวโพดอ่อน	( ) มะระจีน	O h —
( ) หัวผักกาด	( ) ผักกวางตุ้ง	( ) หอมหัวใหญ่
( ) ตอหอม	( ) ถั่วดันเดา	( ) ตะไคร้
( ) ผักชี	( ) ต้นหอม	( ) ขึ้นฉ่าย
( ) แครอท	( ) ฟักทอง	( ) ข่า

( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ.....บาท

5. ผักที่นำมาขาย ซื้อมาจาก

( ) เจ้าประจำ ( ) ไม่แน่นอน ( ) อื่น ๆ.....

6. อาชีพอื่นทำนอกจากขายผัก

( ) ไม่มี

( ) มี ได้แก่อาชีพ.....

7. วิธีการที่ได้ผักมาขาย

( ) ไปรับมาจากร้านขายส่งด้วยตนเอง

( ) ทางร้านขายส่งนำมาส่งให้ที่ร้าน

( ) มีรถรับจ้างนำมาส่งให้

( ) อื่น ๆ.....

8. ถ้าขายผักไม่หมดในแต่ละวันท่านทำอย่างไร

( ) เก็บไว้ขายวันต่อไป ( ) ขายลดหลั่น ( ) อื่น ๆ.....

8. การกำหนดราคาท่านทำอย่างไร

( ) กำหนดราคาเท่ากับร้านอื่น

( ) กำหนดโดยบวกเพิ่มจากราคาที่รับมาตามที่ต้องการ

( ) พ่อค้าส่งเป็นผู้กำหนดให้

( ) A ๆ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

10. ค่าเช่าที่

( ) กำหนดราคาตายตัว.....บาท/วัน /ขนาดพื้นที่.....เมตร

( ) กำหนดราคาตายตัว.....บาท/เดือน /ขนาดพื้นที่.....เมตร

( ) กำหนดราคาตายตัว.....บาท/ปี /ขนาดพื้นที่.....เมตร

( ) คิดตามปริมาณผักที่นำมาจำหน่าย

( ) คิดตามเนื้อที่ที่เช่า

( ) อื่น ๆ.....

11. ท่านคิดว่าตลาดกลางที่ท่านไปซื้อผักมาขายขณะนี้เป็นอย่างไร

( ) ขาดมาตรฐานที่ดี

( ) ส่วนราชการควรเข้ามามีบทบาทเป็นผู้กำกับดูแล

( ) ราคาที่ซื้อขายยังไม่เป็นธรรม

( ) ทำให้การจราจรติดขัด

( ) สกปรก

( ) สะดวกดีแล้ว

( ) อื่น ๆ.....

12. ถ้าบริเวณตลาดกลางสาธารณะถูกระงับไม่ให้ใช้ ท่านคิดควรจัดตลาดอยู่บริเวณใด เหมาะสมที่สุด

( ) เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก-วังทอง

( ) เส้นทางระหว่าง พิษณุโลก-บ้านคร่าง

( ) เส้นทาง บ้านดอง-มหาวิทยาลัยนเรศวร หนองอ้อ

( ) เส้นทางจากทางแยกไปวัดโบสถ์-วัดโบสถ์

( ) เส้นทาง หัวรอ-วัดโบสถ์

( ) เส้นทางแนวบายพาสทุกเส้น

( ) อื่น ๆ.....

13. ถ้ามีการจัดตั้งตลาดกลางผักขึ้นใหม่ ภายนอกเมืองท่านคิดว่า

( ) เห็นด้วย

( ) เฉย ๆ

( ) ไม่เห็นด้วย

( ) อื่น ๆ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

14. ผักที่ขายมาจาก

( ) ทั้งหมดรับมาจากตลาดขายส่ง

( ) บางส่วนรับมาจากตลาดขายส่ง

( ) มีเจ้าของสวนผักในพิษณุโลกนำมาส่ง

( ) ซื้อจากที่มีผู้นำมาขายรายย่อยของแต่ละร้าน

( ) อื่น ๆ.....

15. ปัญหาอุปสรรคที่ท่านพบเกี่ยวกับการรับผักมาขาย

.....

.....

.....

16. ข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับตลาดขายส่งผัก

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

เทศบัญญัติ เรื่อง ตลาดเอกชน

พุทธศักราช 2529 ของเทศบาลเมืองพิษณุโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

เทศบัญญัติ

เรื่อง

ตลาดเอกชน

พุทธศักราช ๒๕๒๙

ของ

เทศบาลเมืองพิษณุโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิษณุโลก
เรื่อง ตลาดเอกชน
พ.ศ. ๒๕๒๙

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมและจัดเป็นอัตราค่าธรรมเนียม เรื่อง ตลาดเอกชน ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕ และกฎกระทรวง (พ.ศ.๒๕๒๙)

เหตุผล

เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกกฎกระทรวง (พ.ศ.๒๕๒๙) ออกความตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม เรื่อง ตลาดเอกชนขึ้นใหม่ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นออกเทศบัญญัติ

คณะเทศมนตรี จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะตราเทศบัญญัติแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมและการควบคุมขึ้นใหม่ ให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง ทั้งนี้ให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบันและประโยชน์สุขของประชาชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิษณุโลก
เรื่อง ตลาดเอกชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตราที่ ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๑๐ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๙๔ เทศบาลเมืองพิษณุโลก โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองพิษณุโลก จึงออกเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิษณุโลก ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพิษณุโลก เรื่องตลาดเอกชน พ.ศ.๒๕๒๙"

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก ตั้งแต่วันถัดไปประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองพิษณุโลกแล้ว ๗ วัน เป็นต้นไป

ข้อ ๓. นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองพิษณุโลก เรื่องว่าด้วยตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๔๙๕

(๒) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองพิษณุโลก เรื่องว่าด้วยตลาดเอกชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๙๕

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ของเอกชนซึ่งตามปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ประชุมสำหรับขายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ เนื้อ ปลา ผัก ผลไม้ หรืออาหารร้อนมีสภาพเป็นของสด ของเสียง่าย แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้มีขึ้นแห่งละไม่เกินสิบครั้งในปีหนึ่ง

ข้อ ๕. ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดเอกชน ต้องยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้าง ในสถานที่จะตั้งตลาดต่อคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก

ในกรณี ตลาดเอกชนที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อนประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับนี้ คณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก ตำแหน่งนายกของเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจผ่อนผันให้ทำการปรับปรุง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ตามข้อ ๗ ให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๖. เมื่อคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลกพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและเครื่องอุปกรณ์ สำหรับตลาดต้องด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ ๗ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอนุญาต ฉบับละ ๑,๖๐๐ บาท

ข้อ ๗. ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ แล้วจะขอเปลี่ยนตัวผู้รับใบอนุญาตได้โดยยื่นเรื่องราวของอนุญาตต่อคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้

ข้อ ๘. สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น ต้องจัดให้ได้สุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๒) อาคารต้องทำด้วยวัตถุถาวร มั่นคงแข็งแรง

(๓) บริเวณพื้นที่ต้องทำด้วยวัตถุ มั่นคงแข็งแรง ทำความสะอาดง่ายและไม่มีน้ำขังอยู่ได้

(๔) ต้องมีทางระบายน้ำด้วยวัตถุถาวรทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวก และต้องมีการทำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอ ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ที่วางของขายต้องมีลักษณะต่อไปนี้

ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายปลีกหรือสูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายส่ง ทำด้วยวัตถุถาวร ที่บุกสุขลักษณะ แยกเป็นหมวดหมู่ เหมาะสมตามประเภทสินค้าและกำหนดหมายเลขประจำแต่ละที่ไว้ให้เห็นชัดเจน

ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของโดยเฉพาะ เหมาะสมแยกต่างหากจากที่วางของขายและสะดวกต่อการเข้าออก

ค. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้น จะต้องสร้างให้ถูกสุขลักษณะ ทำความสะอาดได้ง่ายตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) ทางเดินของตลาดมีลักษณะดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ก. ทางเข้าออกของตลาดต้องมีอย่างน้อยหนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ในกรณีที่ทางเข้าออกลอดใต้อาคารอื่น จะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๔ เมตร

ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคารตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๙) ต้องทำรั้วหรือประตูกั้นหรือสิ่งป้องกันไว้เพื่อมิให้คนและสัตว์ เข้าไปพลุกพล่าน

(๙) ต้องจัดให้มีถัง เครื่องขนย้ายหรือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้งตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้า พร้อมติดตั้งท่อน้ำประปาและท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียงพอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๑) ต้องปฏิบัติการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๙. ในกรณีที่สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่นั้น มีลักษณะพิเศษและมีการระบายอากาศ โดยใช้เครื่องปรับอากาศและได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างในสถานที่นั้นอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ ก็ได้

ข้อ ๑๐. ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และสิ่งอื่น ๆ อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาดดังต่อไปนี้

(๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล อันได้สุขลักษณะให้มีขนาดจำนวนเพียงพอและตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) น้ำสะอาดพร้อมที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกแก่การใช้สำหรับล้างมือ ล้างสินค้า และล้างตลาด

(๓) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๑. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขสิ่งปลูกสร้างในสถานที่ตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก

ข้อ ๑๒. ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขายของในสถานที่ตั้งตลาด ปฏิบัติตามระเบียบที่ได้กำหนดตามข้อ ๘ (๖)

ข้อ ๑๓. ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลอดจนของใช้ทั้งมวลให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อยดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

(๑) ต้องรักษาตัวมิให้ได้สุขลักษณะอยู่เสมอ

(๒) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดจำนวนเพียงพอ และต้องทำความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตลาด ตามข้อบังคับของท้องถิ่น หรือ คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ ภายในตลาดเวลากลางคืน

(๕) ดูแลมิให้บุคคลใด นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน

(๖) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อยปลอดภัยจากสัตว์นำโรคต่าง ๆ และสะดวกแก่การทำความสะอาดระหว่างเวลาปิดตลาด

(๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำสั่งของคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก

ข้อ ๑๔. ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาด และห้ามมิให้ทำเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

(๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร

(๒) ละล้าง หมักหมม หรือเททิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรกรกรุงรัง หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค หรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น

(๓) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เสี่ยงต่อแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย

(๔) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ

(๕) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) กระทำการอื่นใดที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก

ข้อ ๑๕. ผู้ขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาต

ในการร้องขอรับใบอนุญาต ให้ยื่นเรื่องราวต่อคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก ตามแบบที่กำหนดเมื่อคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก เห็นสมควรและผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้าม ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๙๕ ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

มาตรา ๔๙ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตแก่บุคคลใดซึ่งขอรับใบอนุญาตตาม ม. ๒๑ ม. ๔๔,๔๖, ๔๗,๔๘ หรือ ม. ๕๐ ถ้าบุคคลนั้นเป็นประโยชน์ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าอาจทำต่อไปยังผู้อื่นได้

ข้อ ๑๖. ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดฉบับละ ๔ บาท

ข้อ ๑๗. ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาต กับผู้ช่วยขายซึ่งระบุนามไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน ๒ คน เท่านั้น

ข้อ ๑๘. ผู้ใดเป็นผู้เข้าขายของในตลาดอยู่แล้ว ในวันใช้เทศบัญญัตินี้แต่ยังไม่มีใบอนุญาตต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๙. ในการเข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้ำออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของกีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของสูงเกินกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร จากพื้นตลาด เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่ที่จัดไว้สำหรับประเภทนั้น

(๓) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๔) ให้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องสำหรับประกอบ ปรุงอาหารให้พ้นฝุ่นละออง สัตว์นำโรค และรักษาเครื่องปกปิดนั้นให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แช่ ล้างอาหารและภาชนะ

(๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภคที่สะอาด และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของแก่ผู้ซื้อ

(๘) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่า ป่วยเป็นโรคติดต่อทำการประกอบ ปรุง หรือขายอาหาร

(๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันก่อนขายและเลิกขาย

(๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประจำที่วางของขายของตน

(๑๑) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของคณะเทศมนตรีเมืองศิขรภูโลก

ข้อ ๒๐. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขาย ทำ ประกอบ ปรุง หรือละลายอาหารหรือของอย่างอื่นในตลาด เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าคนเป็นโรคติดต่อหรือเมื่อ

เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจพบว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคแล้ว

ข้อ ๒๐. ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๓.๐๐ น. และปิดตลาดเวลา ๒๑.๐๐ น. เว้นแต่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาต จากคณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลกเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๒. ผู้ใดตั้งตลาดหรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาด โดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๙ มีความผิดและมีคำสั่งศาลห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไป ตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๙๙

ข้อ ๒๓. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๙๙

ข้อ ๒๔. ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาด หรือใช้สถานที่แห่งใดเป็นตลาดหรือผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาด กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ คณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตคราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาสองครั้งแล้ว ถ้ากระทำความผิดอีก คณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก จะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๕. ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้เข้าขายของต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้คณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย

ข้อ ๒๖. บรรดาใบอนุญาตตลาดเอกชน ที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไป จนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๗. ให้คณะเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๙

(ลงชื่อ) สุวรรณ อุบลเจริญ
(นายสุวรรณ อุบลเจริญ)
นายกเทศมนตรีเมืองพิษณุโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ค

โครงการคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร

ขององค์การตลาดเพื่อการเกษตร

และแผนที่บริเวณที่ดินของ

นายอนุชา น้อยวงศ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

โครงการคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร

1. หลักการและเหตุผล

1.1 ประเทศไทยมีเกษตรกรทั้งสิ้นกว่า 5 ล้านครัวเรือน ถือครองที่ดินทางการเกษตรขนาดเล็กเฉลี่ยครัวเรือนละ 26 ไร่ ในแต่ละปีเกษตรกรสามารถผลิตสินค้าเกษตรคิดเป็นมูลค่าที่แท้จริงประมาณ 280,000 ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ 13 ของรายได้ประชาชาติทั้งประเทศ การผลิตของสาขาเกษตรกรรมโดยส่วนรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 2-3 ต่อปี โดยผลผลิตส่วนใหญ่จะมาจากการกสิกรรมมีมูลค่าประมาณ 170,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 60 ของรายได้สาขาเกษตรกรรมทั้งหมด

1.2 รายได้ส่วนใหญ่ของเกษตรกรจะมาจากการผลิตพืชหลักๆ ได้แก่ ข้าว พืชไร่ต่างๆ ยางพารา และพืชผักผลไม้ สินค้าที่เกษตรกรผลิตได้เมื่อจำหน่ายออกจากไร่นาแล้วกว่าจะถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้ายจะต้องผ่านขั้นตอนทางการตลาดหลายขั้นตอน ตั้งแต่พ่อค้าท้องที่ พ่อค้าท้องถิ่น พ่อค้าขายส่ง และพ่อค้าขายปลีกตามลำดับ ดังนั้น ราคาสินค้าที่เกษตรกรขายได้ จึงเท่ากับส่วนต่างของราคาที่ผู้บริโภคคนสุดท้ายจ่าย หักด้วยค่าใช้จ่ายทางการตลาด และส่วนเหลื่อมของพ่อค้าต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ราคาสินค้าเกษตรขายส่งในตลาดกรุงเทพมหานคร กับราคาที่เกษตรกรขายได้จะมีสัดส่วนที่ห่างกันค่อนข้างสูงมาโดยตลอด

1.3 ในระยะที่ผ่านมารัฐบาลให้ความช่วยเหลือเกษตรกร โดยใช้มาตรการด้านการผลิตและมาตรการด้านราคาเป็นส่วนใหญ่ เช่น การจัดหาปัจจัยการผลิตที่จำเป็นมาจำหน่ายในราคาต่ำกว่าท้องตลาด การแทรกแซงราคา และการรับจำนำสินค้าบางชนิด เป็นต้น และปัจจุบันเริ่มให้มาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการตลาดสินค้าเกษตร ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบการตลาดมากขึ้น โดยจัดสรรงบประมาณให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อจัดตั้งตลาดกลางข้าวเปลือกไปแล้ว จำนวน 5 แห่ง มีเกษตรกรใช้บริการในปี 2535 รวม 70,000 ราย นำข้าวเปลือกมาขายในตลาดรวม 274,000 ตัน และได้ราคาสูงกว่าการจำหน่ายนอกตลาดระหว่าง 50-100 บาทต่อตัน หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.3 และรัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจัดตั้งตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบปัญหาราคายางตกต่ำ ปี 2535 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจัดตั้งตลาดไปแล้ว จำนวน 65 แห่ง มีเกษตรกรนำยางมาจำหน่ายระหว่างตุลาคม 2535 - พฤษภาคม 2536 จำนวนยางแผ่นดิบได้ราคาเฉลี่ย กก.ละ 17.56 บาท ขณะที่ราคาตลาดท้องถิ่นเฉลี่ย กก.ละ 17.08 บาท นั่นคือเกษตรกรจำหน่ายได้ราคาสูงกว่านอกตลาดประมาณ กก.ละ 0.48 บาท

หรือร้อยละ 2.8 กระทรวงพาณิชย์ยังได้จัดสรรเงินจากกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในวงเงิน 200 ล้านบาท สำหรับเป็นสินเชื่อปลอดดอกเบี้ยแก่ภาคเอกชนที่ดำเนินธุรกิจตลาดกลางสินค้าเกษตรอยู่แล้ว นำไปพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการตลาด เช่น โกดังสินค้า และลานตากผลผลิต เป็นต้น ซึ่งขณะนี้มีตลาดกลางข้าวและพืชไร่ที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงพาณิชย์ไปแล้ว 21 แห่ง อยู่ในภาคเหนือ 10 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 แห่ง และภาคกลาง 3 แห่ง อย่างไรก็ตามจำนวนตลาดกลางสินค้าเกษตรที่มีอยู่ยังมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนเกษตรกร และจำนวนพื้นที่เพาะปลูกที่ตลาดกลางแต่ละแห่งจะสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง

1.4 องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรในฐานะรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้ง เพื่อเป็นองค์กรของรัฐในการช่วยเหลือเกษตรกรเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดกลางซื้อขายผลผลิตเกษตร จำหน่ายปัจจัยการผลิตเกษตรที่มีคุณภาพราคาเป็นธรรม และดำเนินการพยุงราคาผลผลิตเกษตรมิให้ตกต่ำ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรจึงเป็นกลไกของรัฐบาลในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลต่อเกษตรกรเป็นรูปธรรม โดยนับตั้งแต่มี พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรได้ดำเนินการจัดหาและจำหน่ายปุ๋ยเคมีที่มีคุณภาพมาตรฐานราคายุติธรรมให้แก่เกษตรกรและแทรกแซงราคาผลผลิตเกษตรตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล เพื่อช่วยดึงราคาปุ๋ยเคมีที่เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญ และช่วยเหลือเกษตรกรที่เดือดร้อนจากปัญหาภาวะราคาผลผลิตเกษตรตกต่ำ เช่น ข้าวเปลือก กาแฟ กระเทียม และพริกไทย เป็นต้น สำหรับการให้บริการด้านตลาดกลางสินค้าเกษตรในระยะที่ผ่านมานั้น องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรยังมีบทบาทอยู่น้อยมาก

1.5 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2536 มอบหมายให้องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรจัดขยายงานด้านการตลาดให้มากขึ้น โดยให้กำหนดเป้าหมายดำเนินการตลอดจนเงินลงทุนที่จะใช้ในแต่ละปีให้ชัดเจน องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรจึงจัดทำโครงการตลาดสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตรขึ้น เพื่อให้เป็นศูนย์กลางรับฝากพืชผลเกษตรในการระดมการจำหน่ายรอราคา เป็นศูนย์กลางการจำหน่ายปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่มีคุณภาพและราคาเป็นธรรม เช่น ปุ๋ยเคมี เมล็ดพันธุ์ ยาปราบศัตรูพืช เครื่องมือการเกษตร และเป็นศูนย์กลางการซื้อขายพืชผลเกษตรให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายผลผลิตเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าโครงการนี้จะช่วยเหลือเกษตรกรได้ โดยการใช้มาตรการด้านการผลิต มาตรการด้านราคา และมาตรการด้านระบบตลาด ร่วมกันด้วยวิธีการพัฒนาโครงสร้างระบบการตลาดปัจจัยการผลิตและผลผลิตครบวงจร ตั้งแต่ขบวนการผลิตจนครบขั้นขบวนการจำหน่าย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเป็นคลังสินค้ากลางเก็บปุ๋ยเคมี หรือสินค้าเกษตร สำหรับโครงการนโยบายรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นการเก็บปุ๋ยเคมีเพื่อกระจายสู่เกษตรกรให้ซื้อหาได้โดยทั่วถึงและทันความต้องการใช้หรือเก็บรักษาผลผลิตเกษตรที่รัฐแทรกแซงราคาหรือรับจำนำไว้

2.2 ให้บริการคลังสินค้ากลางเก็บรักษา ผลผลิตการเกษตรต่าง ๆ แก่เกษตรกรที่ประสงค์จะฝากหรือจำนำสินค้าไว้กับตลาดกลางเพื่อรอราคา

2.3 เพื่อให้มีแหล่งบริการตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรที่มีระบบ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างความเป็นธรรมให้กับเกษตรกร อันจะเป็นการปรับโครงสร้างการตลาดสินค้าเกษตรที่ทำให้เกษตรกรมีอำนาจต่อรองราคาผลผลิตของตนได้เพิ่มมากขึ้น

2.4 เพื่อให้มีแหล่งข้อมูลการตลาดสินค้าเกษตร สำหรับการผลิตและการจำหน่ายของเกษตรกร และสำหรับการกำหนดนโยบายด้านการเกษตรของรัฐบาล

3. เป้าหมาย

3.1 สร้างคลังสินค้ากลางและตลาดกลางสินค้าเกษตร ที่ อ.เมือง จ.พิษณุโลก ประกอบด้วย

- คลังสินค้าขนาด 10,000 ตัน
- อาคารตลาดกลางขนาด 3,200 ตารางเมตร
- อาคารสำนักงาน
- เครื่องชั่ง
- อาคารบ้านพัก
- อาคารป้อมยาม

เพื่อรองรับการซื้อขายผลผลิตการเกษตรโดยเฉพาะพืชผักในเขต จ.พิษณุโลก ได้ประมาณ 20 % และจังหวัดในเขตบริการ ประมาณ 10%

3.2 ให้บริการแก่เกษตรกรด้านคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า 30,000 ราย

4. ระยะเวลาของโครงการ

20 ปี โดยใช้เวลาเตรียมการและก่อสร้าง 15 เดือน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

5. เงินลงทุนและแหล่งเงิน

เงินลงทุนทั้งสิ้นประมาณ 52 ล้านบาท สรุปเป็นค่าใช้จ่ายลงทุนดังนี้

หน่วย : ล้านบาท

- ค่าปรับปรุงที่ดิน	4.0
- ค่าสิ่งก่อสร้าง	37.5
- ยานพาหนะ	10.6
- ครุภัณฑ์	2.3
- ค่าเตรียมการและสำรองราคา	7.0
รวม	60.9

แหล่งเงินทุนจากเงินส่วนกำไรของ อ.ต.ก. ที่จะนำส่งคืนกระทรวงการคลัง จำนวน 52 ล้านบาท

6. วิธีการดำเนินงาน

จะจัดตั้งคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตรโดยมีองค์ประกอบและการบริการดังนี้

6.1 ประชาสัมพันธ์ ในระหว่างการดำเนินงานก่อสร้าง จะจัดให้มีทีมงานที่ได้รับการฝึกฝนอบรมอย่างเข้มข้น ทำการเผยแพร่ความรู้เรื่องคลังสินค้ากลางและตลาดกลาง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ การให้บริการ การปรับปรุงคุณภาพสินค้า เพื่อจูงใจและโน้มน้าวให้เกษตรกรและพ่อค้าในเขตพื้นที่ได้เข้าใจถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการ จนเกษตรกรและพ่อค้าให้ความร่วมมือที่ดำเนินกิจกรรมค้าขายในโครงการ และเมื่อดำเนินงานโครงการแล้วจะมีการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้เกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องโดยต่อเนื่อง

6.2 บริการเก็บรักษาสินค้า เป็นการบริหารคลังสินค้า โดยใช้คลังสินค้าให้การสนับสนุนกิจกรรมตลาดกลาง โดยให้บริการฝากเก็บรักษาผลผลิตการเกษตรให้กับเกษตรกร ที่ประสงค์จะเก็บสินค้าของตนไว้ก่อนเพื่อรอราคา และให้การสนับสนุนกิจกรรมตามนโยบายช่วยเหลือเกษตรกร เช่น การเก็บปุ๋ยเคมีของรัฐเพื่อกระจายสู่เกษตรกร และการเก็บผลผลิตเกษตรตามโครงการรับซื้อ แทรกแซง หรือรับจำนำ ผลผลิตเกษตรของรัฐ

6.3 วิธีการซื้อขาย จะจัดให้มีการซื้อขายด้วยวิธีประมูล ซึ่งจะเป็นการซื้อขายแบบขายส่ง มีการกำหนดกฎเกณฑ์และระเบียบที่ชัดเจน สร้างความเป็นธรรมให้ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายพอใจที่จะให้บริการตลาดกลาง โดยองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรสามารถเข้าร่วมการซื้อขายได้ตามสมควร เพื่อให้เกษตรกรได้รับความมั่นใจในการขายสินค้าเกษตรที่ตลาดกลาง ซึ่งจะเป็น

แรงจูงใจให้เกษตรกรสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมการซื้อขายผลผลิตของตนด้วยระบบตลาดกลาง

6.4 บริการเงินทุน การดำเนินธุรกิจใด ๆ มักต้องใช้เงินทุน ตลาดกลางจึงจะให้บริการแหล่งเงินทุนเพื่อกู้ยืม โดยรักชวนสถาบันการเงินเข้าร่วมดำเนินการให้บริการนี้

6.5 บริการตลาดควบคู่บริการรถตัก ให้บริการลดความชื้นผลผลิตการเกษตร ให้มีความชื้นอยู่ในระดับมาตรฐาน เป็นการปรับคุณภาพ ทำให้ผลผลิตมีราคาสูงขึ้นและสามารถเก็บรักษาไว้ได้นาน

6.6 บริการชั่งน้ำหนัก ให้บริการชั่งน้ำหนักสินค้า เพื่อประกอบการตัดสินใจประมูลซื้อขาย เป็นการสร้างความมั่นใจในน้ำหนักสินค้า ซึ่งเป็นคุณลักษณะสินค้าลำดับแรกที่ผู้ซื้อและผู้ขายให้ความสำคัญก่อนที่จะพิจารณาคุณลักษณะอื่นต่อไป

6.7 บริการข้อมูล มีการรวบรวมข้อมูลการตลาด ราคา ปริมาณ การผลิต การซื้อขาย และการพยากรณ์สถานการณ์สินค้าเกษตร ทั้งภายในและภายนอกตลาด แล้วเผยแพร่สู่ผู้ซื้อผู้ขายและผู้เกี่ยวข้องให้ทราบโดยทั่วกัน ซึ่งจะเป็นการลดความได้หรือเสียเปรียบเชิงการค้าอันเนื่องมาจากข้อมูลข่าวสารได้ระดับหนึ่ง

7. ความเหมาะสมในการดำเนินงาน

7.1 ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล

โครงการนี้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลด้านการรักษาระดับราคาสินค้าเกษตรให้มีเสถียรภาพ โดยเกษตรกรได้รับราคาผลผลิตที่สอดคล้องกับภาวะตลาดอย่างเป็นธรรม ได้รับการขจัดการถูกเอารัดเอาเปรียบในเรื่องราคา ปริมาณ และคุณภาพ เนื่องจากเป็นโครงการที่สร้างเครื่องมือสำหรับการช่วยเหลือเกษตรกรตามนโยบายรัฐบาล อันได้แก่ คลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร ซึ่งจะเป็นแหล่งกลางในการรับฝากพืชผลเกษตรเพื่อระลอการขายสินค้าเกษตรของเกษตรกร โดยเฉพาะในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยว เป็นแหล่งกลางการซื้อขายสินค้าเกษตร ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีอำนาจในการต่อรองราคาจำหน่ายสินค้าเกษตรมากขึ้น ตลอดจนเป็นแหล่งกลางการจำหน่ายปัจจัยการผลิตและการบริโภคของเกษตรกรที่จะได้รับสินค้าที่คุณภาพตามมาตรฐานและราคายุติธรรม

7.2 ที่ดินสำหรับการจัดตั้งคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร จ.พิษณุโลก เป็นที่ดินของราชพัสดุ กรมธนารักษ์ประทานใช้ประโยชน์ และจะส่งคืนราชพัสดุ เพื่อให้ อ.ต.ก. ใช้ก่อสร้างคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร เนื้อที่ 20 ไร่ เขต อ.เมือง จ. พิษณุโลก

มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก Pibulsongkram Rajabhat University

7.3 ทำเลที่ตั้ง

โครงการคลังสินค้ากลาง และตลาดสินค้าเกษตร จ.พิษณุโลก ครอบคลุมพื้นที่ดำเนินงาน 6 จังหวัด คือ พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์ บริเวณที่ตั้งอยู่ริมถนนสายพิษณุโลกมีทำเลห่างจากตัวอำเภอเมืองเพียง 9 กิโลเมตร สามารถให้บริการเกษตรกรใน 6 จังหวัดข้างต้นได้สะดวก มีระบบสาธารณูปโภค น้ำประปา และไฟฟ้า โทรศัพท์ พร้อม

โครงการคลังสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร จ.พิษณุโลกจะมีสิ่งก่อสร้างคลังสินค้ากลาง และตลาดสินค้าเกษตร ประกอบด้วย คลังสินค้าขนาดความจุ 10,000 ตัน และอาคารตลาดกลางตามตาก โดยคาดว่ากิจกรรมคลังสินค้ากลางและตลาดจะสามารถรองรับผลผลิตเกษตรกร ในเขตจังหวัดพิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์ ซึ่งมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ฝ้าย และมันสำปะหลัง ตลอดจนพืชผัก ผลไม้ต่าง ๆ เป็นผลผลิตหลักประมาณปีละ 3,688,000 ตัน มีพื้นที่การเกษตรโดยรอบ 5,518,000 ไร่ เกษตรกรมีความต้องการใช้ปุ๋ยประมาณปีละ 377,204 ตัน ปริมาณการจำหน่ายปุ๋ยที่ผ่านมาขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกรในบริเวณ 6 จังหวัดข้างต้น เฉลี่ยปีละไม่ต่ำกว่า 9,000 ตัน เมื่อพิจารณาจากข้อมูลข้างต้นพบว่า ตลาดกลางมีองค์ประกอบการให้บริการที่เหมาะสมกับประเภทของผลผลิต

7.4 อัตรากำลังบุคลากร

7.4.1 อัตรากำลังพนักงาน จำนวน 9 อัตรา ประกอบด้วย

(1) ผู้จัดการ	1 อัตรา
(2) ผู้ช่วยผู้จัดการ	1 อัตรา
(3) พนักงานบัญชี	1 อัตรา
(4) พนักงานการเงิน	1 อัตรา
(5) พนักงานตลาด	1 อัตรา
(6) พนักงานควบคุมสินค้า	1 อัตรา
(7) พนักงานธุรการ	2 อัตรา

7.4.2 อัตรากำลังลูกจ้างประจำ จำนวน 5 อัตรา ประกอบด้วย

(1) ขับรถยนต์	1 อัตรา
(2) นักการ	1 อัตรา
(3) ยาม	3 อัตรา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม PibulSongKram Rajabhat University

7.4.3 อัตรากำลังพนักงานและลูกจ้างประจำตามข้อ 7.4.1 และ 7.4.2 แต่ละพื้นที่โครงการมีอัตรากำลังในปัจจุบันและจะต้องจ้างเพิ่ม ดังนี้

อัตรากำลัง	พิษณุโลก	
	จำนวนอัตรา	ค่าใช้จ่าย(บาทต่อปี)
1. อัตรากำลังปัจจุบัน - พนักงาน	3	548,400
2. อัตรากำลังเพิ่มเติม - พนักงาน - ลูกจ้างประจำ	 6 5	 352,800 227,100
รวม	11	579,900
รวมอัตรากำลังทั้งสิ้น	**14**	**1,128,300**

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

รายละเอียดงบประมาณลงทุนโครงการตลาดสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร

รายการ	พิษณุโลก
1. ค่าที่ดินสาธารณประโยชน์	
2. ค่าปรับปรุงที่ดิน	
(1) ค่าถมที่	2,800,000
(2) ถนนและลานจอดรถ	3,360,000
(3) รั้วพร้อมประตู	600,000
(4) จัดสวนบริเวณสำนักงาน	50,000
รวมค่าปรับปรุงที่ดิน	6,810,000
3. ค่าก่อสร้างอาคารตลาดกลางสินค้า	
(1) อาคารตลาดกลาง	19,740,000
(2) คลังสินค้า	9,000,000
(3) สำนักงานตลาดและคลังสินค้า	3,000,000
(4) อาคารปฏิบัติงานคลังสินค้า	500,000
(5) บ้านพักแฝด 2 หน่วย	1,394,000
(6) บ้านพักเรือนแถว 8 หน่วย	2,400,000
(7) ป้อมยาม	100,000
(8) ระบบไฟฟ้า	500,000
(9) ระบบประปา	700,000
(10) เครื่องชั่ง 80 ตัน พร้อมติดตั้ง	1,500,000
รวมค่าก่อสร้างตลาดกลางคลังสินค้า	38,834,000
4. ยานพาหนะ	
(1) รถยก 1 คัน	480,000
(2) รถจักรยานยนต์	
ขนาด 73 ซี ซี 1 คัน	33,000
(3) จักรยาน 2 ล้อ 3 คัน	4,500
รวมค่ายานพาหนะ	517,500

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

รายละเอียดงบประมาณลงทุนโครงการตลาดสินค้ากลางและตลาดสินค้าเกษตร (ต่อ)

รายการ	พิษณุโลก
5. ค่าครุภัณฑ์	
(1) เครื่องชั่งขนาด 500 กก.2 ชุด	6,400
(2) เครื่องปรับอากาศ ตั้งพื้นแยกส่วน (ขนาด 38,000 บีทียู 4 เครื่อง)	164,000
(3) คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ โต๊ะวาง	200,000
(4) โทรสัพท์พร้อมติดตั้ง	40,000
(5) เครื่องโทรสาร 1 เครื่อง	30,000
(6) โต๊ะเก้าอี้สำนักงาน 10 ชุด	23,000
(7) โต๊ะประชุม เก้าอี้ 12 คน 1 ชุด	13,000
(8) เครื่องถ่ายเอกสาร 20 แผ่น/นาที	72,000
(9) เครื่องอัดลำเนา 1 เครื่อง	26,000
(10) ตู้เก็บเอกสาร 5 ตู้	11,500
(11) พิมพ์ดีดแคร่ยาว 18 นิ้ว 1 เครื่อง	8,600
(12) เครื่องคิดเลข 14 หลัก	18,000
(13) ป้ายสำนักงาน	50,000
(14) เครื่องทำน้ำเย็น 1 เครื่อง	3,100
(15) เครื่องเย็บกระดาษ	30,000
รวมค่าครุภัณฑ์	695,600
6. ค่าเตรียมการ	
(1) ค่าวิศวกรที่ปรึกษาออกแบบ	754,000
(2) ค่าวิศวกรที่ปรึกษาควบคุมงาน	754,000
รวมค่าเตรียมการ	1,508,000
7. สำรองราคา 10% ของค่าลงทุน	4,004,710
รวมงบประมาณโครงการ	52,369,810

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

ที่มา.- เอกสารประกอบการจัดตั้งตลาดกลาง โดย อตก.

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University

(น.ส.๔ จ.)

โฉนดที่ดิน

เป็นหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์

ตำแหน่งที่ดิน

ระวาง [illegible]
เลขที่ดิน ๔๕
หน้าสำรวจ ๔๗๑๑
ตำบล วชิรบารมี

โฉนดที่ดิน

เลขที่ [redacted]
เล่ม ๒๖๗ หน้า ๕๒
จำเภอ เมืองพิษณุโลก
จังหวัด พิษณุโลก

๑. นายประดิษฐ์ ทันจุ - ยอมโฉนอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้แก่ ๒. นายวิทูร ทันจุ สัญชาติ ไทย อยู่บ้านเลขที่ ๒๒ หมู่ที่ -
ถนน เทศบาลพัฒนา ตำบล ในเมือง จำเภอเมืองพรรณุรุณ จังหวัด เพชรบูรณ
ซอย -

ที่ดินแปลงนี้มีเนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ๑ งาน ๗๖ ตารางวา

มาตราส่วนในระวาง ๑:๑๐๐๐ **รูปแผนที่** มาตราส่วน ๑:๔๐๐



ออก ณ วันที่ สิบแปด เดือน สิงหาคม ลงทะเบียนรายการ ของทันห้าร้อยสิบเก้า

ผู้เขียน
18 ส.ค. 2529
ผู้ตรวจ
18 ส.ค. 2529

๒๙ 02 6076

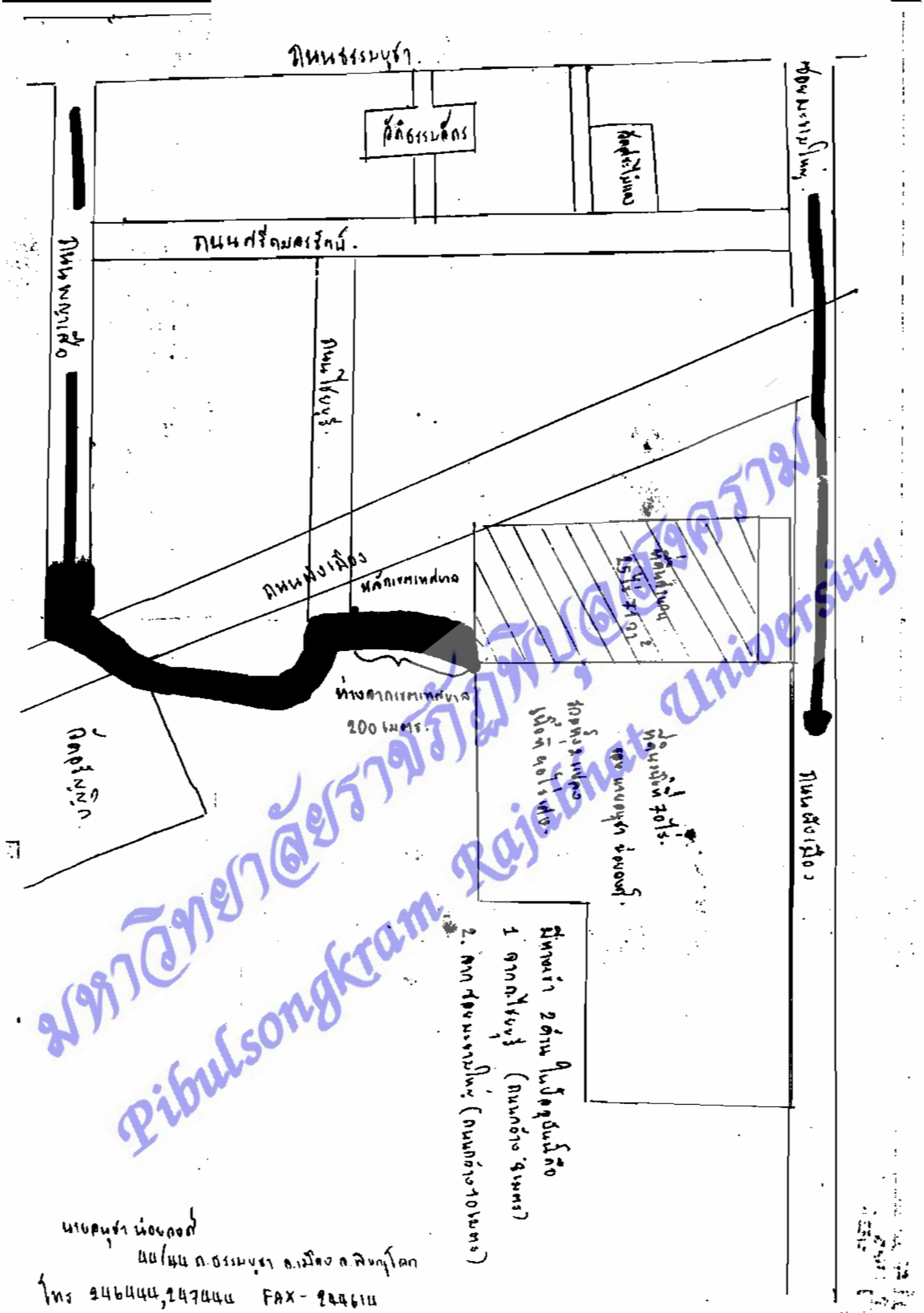
18 ส.ค. 2529 ผู้เจอแผนที่
ผู้ตรวจแผนที่
หัวหน้าการ

พหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

สารบัญจดทะเบียน

จดทะเบียน วัน เดือน ปี	ประเภทการจดทะเบียน	ผู้ให้สัญญา	ผู้รับสัญญา	เนื้อที่ตามสัญญา ไร่	งาน	ตารางวา	เนื้อที่คงเหลือ ไร่	งาน	ตารางวา	ระวางเลขที่ดิน โฉนดที่ดิน ใหม่	เจ้าพนักงานที่ดิน ลงลายมือชื่อ ประทับตรา
วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๖	โอนมรดก จำนอง	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด	นายประถม พันธุ นายวิฑูร พันธุ ผู้โอนมรดก	๒๕	-	๙๖-๐๐	-	-	-	-	(พรชัย ศรีสอง)
วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗	ขาย	นายประถม พันธุ นายวิฑูร พันธุ	นายอนุชา นิยางกูร	๒๕	-	๙๖-๐๐	-	-	-	-	(พรชัย ศรีสอง)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University


ถนนธรรมบูรา
ศูนย์ธรรมจักร
ที่ดินว่างเปล่า
ถนนศรีอุบลราชนี
ถนนพิบูลมังสาหาร
ถนนพิบูลมังสาหาร
ถนนพิบูลมังสาหาร
หลักเขตเทศบาล
ห้างตากเขตเทศบาล
200 เมตร
ที่ดินว่างเปล่า
ที่ดินว่างเปล่า
ที่ดินว่างเปล่า

คณะผู้ศึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรวศ์ วรอินทร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วิวรรธชัย
3. อาจารย์สวัสดิ์ จิตต์จนะ
4. อาจารย์น้อย ลายคราม
5. อาจารย์อุนทร สาระวรรณ
6. อาจารย์พนัส พรมบุตร
7. อาจารย์ถนอมวงศ์ เชื้อวีรเสถียร
8. อาจารย์วิไล ไชยปกรณ์
9. อาจารย์สุชีดรา เปลี่ยนดวง
10. อาจารย์สุธีรัตน์ จันทร์เชื้อ
11. อาจารย์ศิริญญู อินทสิงห์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวพีร์ พัดนวงศ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University